

พฤติกรรมการณ์คุ้มครองของนิติมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558

อภิสิทธิ์ เมฆอินทร์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นายอภิสิทธิ์ เมฆอินทร์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

..... กรรมการ
(ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ธารเสนา)

วันที่ 4 เดือน เมษายน พ.ศ.2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.ชิตพล ชัยมะดัน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต และดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์ กรรมการสอบที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์งานนิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้อภัยใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูจดเวทิตาแด่ บพภารี บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

อภิสิทธิ์ เมฆอินทร์

57930219: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการดื่มสุรา/ นิสิต/

อภิถัณฑ์ เมฆอินทร์: พฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 (ALCOHOL DRINKING BEHAVIOR AMONG

STUDENTS STUDYING AT BURAPHA UNIVERSITY, SA KAEO CAMPUS) อาจารย์

ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ชิตพล ชัยมะดัน, ปร.ด. 77 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 และ (2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยทำการศึกษาจากนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 297 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 70.00 และไม่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 30.00 โดยเหตุผลสำคัญของผู้ที่ไม่ดื่มสุรา คือ (1) เป็นอันตรายต่อสุขภาพ/ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับร่างกาย (2) คนในครอบครัว/ ที่บ้านไม่มีคนดื่มสุรา และ (3) ไม่แน่ใจ รู้สึกว่าไม่ชอบเลยไม่ดื่มคนเมาสุรา

2. เหตุผลและความรู้สึกในการดื่มสุราในครั้งแรก พบว่า ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุราครั้งแรกอายุ 16-20 ปี ส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ ความรู้สึกครั้งแรกที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตื่นเต้น โดยผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่ ดื่มกับเพื่อน และ ชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ คือ เหล้า พฤติกรรมการดื่มสุราเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย พบว่า การดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ

3. เวลา สถานที่และค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา พบว่า ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ดื่ม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์ ส่วนใหญ่ ดื่มหลังสอบ เวลาในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ 3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง ดื่มที่ร้านอาหารที่มีสุราขาย ส่วนใหญ่ไม่เคยดื่มในมหาวิทยาลัย สถานที่ซื้อสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้านขายของชำค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราแต่ละครั้ง 301-400 บาท

4. เหตุผลแรงจูงใจในการของการดื่มสุราของนิสิต พบว่า โอกาสที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน โดยมีกิจกรรมระหว่างการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดูถ่ายทอดกีฬา ส่วนใหญ่ดื่มแบบผสมโซดา น้ำ และ ปริมาณการดื่มสุราแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ หนึ่งกลม/ขวด

5. พฤติกรรมหลังการดื่มสุราของนิสิต พบว่า ความรู้สึกละอายหลังการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ สนุกสนาน และพฤติกรรมหลังจากดื่มสุรา ส่วนใหญ่ นอน

6. ผลกระทบที่ส่งต่อการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่กระทบกับผลการเรียน
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
วิทยาเขตสระแก้ว มีดังนี้

1. การดื่มสุราในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติใครใคร่ดื่มกันควรให้คำแนะนำผู้ดื่มถึงปริมาณและความเหมาะสมในการดื่ม

2. ควรณรงค์ลด ละ เลิก การดื่มตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา รวมถึงในครอบครัว เพราะเด็กเห็นคนในครอบครัวดื่มก็ทำตาม

3. ควรยอมรับว่าปัจจุบันการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติไม่ควรควบคุมเกินไปแต่ควรให้ผู้ดื่มรู้จักรับผิดชอบตัวเองและผู้อื่น

57930219: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: ALCOHOL DRINKING BEHAVIOR/ UNIVERSITY STUDENTS

APILUK MEK-IN: ALCOHOL DRINKING BEHAVIOR AMONG STUDENTS
STUDYING AT BURAPHA UNIVERSITY, SA KAEO CAMPUS. ADVISOR: CHITHAPOL
CHAIMADAN, Ph.D. 77 P. 2016.

The purpose of this qualitative study was twofold. First, it aimed at examining alcohol drinking behavior among students studying at Burapha University, Sa Kaeo Campus. Also, this study intended to make suggestions regarding alcohol drinking behavior among these students studying at Burapha University, Sa Kaeo Campus. The subjects were 297 undergraduate students studying in their first-fourth year in the Faculty of Science and Social Sciences and Faculty of Agricultural Technology in the academic year of 2015. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency and percentage. The results of the study were as follows:

1. There were 70% of respondents who drank alcoholic drinks and about 30 % of them did not. The main reasons for those who did not drink was that alcohol drinking poses health risk and is not good for their health. Also, no one in their families drank and they disliked those who drank.

2. The majority of the respondents who drank started to drink at the age of 16-20. They usually started with drinking beer. They felt very excited when they had their first drink, and they usually drank with their peers. Most of the respondents have currently drunk alcoholic drinks. When asked about their first alcohol drinking after being university students, the majority of them reported that they drank when they were at parties or other off-campus social gatherings.

3. The majority of the respondents drank 1-2 times per week, especially after examinations and usually lasted for 3-4 hours. Also, they usually drank at restaurants where alcoholic drinks were served, but they had never drunk on campus. Moreover, the subjects usually bought alcoholic drinks from groceries, and they spent 301-400 baht each time. This was the amount of money that they had asked from their parents or guardians.

4. It was shown that social gatherings at night with their peers were the reasons And opportunities for the respondents to have alcoholic drinks while they were watching live broadcast for different types of sport. They usually had mixed drinks with soda water and had about one bottle for each time.

5. While drinking, the majority of respondents had a good time and great fun. After drinking, they usually went to sleep.

6. The majority of respondents reported that their alcohol drinking did not affect their study.

Based on the results mentioned, there were some suggestions for alcohol drinking among students studying at Burapha University, Sa Kaeo Campus.

1. Although alcohol drinking is considered normal and prevalent, guidance should be provided, especially the amount of drinking and appropriateness.

2. An anti-drinking campaign should be made available for students in elementary schools and family members in order to prevent young children from bad influence of those who drink.

3. Despite the fact that alcohol drinking is a common practice, those who drink should be responsible for themselves and others.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	6
ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	12
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย	19
ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	40
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	40
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์ดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.....	42
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์ดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.....	57
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	69
ประวัติย่อของผู้วิจัย	77

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนสัดส่วนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	37
2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	40
3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกชั้นปีที่ศึกษา	41
4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ	41
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยดื่มสุรา	42
6	ความถี่ของเหตุผลผู้ที่ไม่ดื่มสุรา.....	42
7	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุราครั้งแรก	43
8	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุราชนิดใดครั้งแรก	43
9	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้สึกรั้งแรกที่ดื่มสุรา	44
10	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามมีผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรก.....	44
11	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัย	45
12	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบัน.....	45
13	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสาเหตุการดื่มสุรา	46
14	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุรา	47
15	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงเวลาการดื่มสุรา.....	47
16	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานที่ดื่มสุรา	48
17	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานที่ดื่มสุราในมหาวิทยาลัย	48
18	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเนื่องใน โอกาสที่ดื่มสุรา	49
19	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไปซื้อสุราตามสถานที่.....	49
20	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผู้ร่วมดื่มสุรา.....	50
21	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในกิจกรรมระหว่างการดื่มสุรา.....	50
22	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการผสมสุราที่ดื่ม	51
23	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อปริมาณการดื่มสุราแต่ละครั้ง	52
24	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการใช้สารเสพติดขณะดื่มสุรา	52
25	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา.....	53
26	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา แต่ละครั้ง	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมหลังจากดื่มสุรา.....	54
28	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เวลาในการดื่มสุรา.....	54
29	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้สึกละอายขณะดื่มสุรา.....	55
30	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาท ระหว่างการดื่มสุรา	55
31	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุรามีผลกระทบต่อผลการเรียน	56
32	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามการดื่มสุราในอนาคต.....	56
33	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา.....	57
34	ความถี่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิต ของผู้ตอบแบบสอบถาม	57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพครอบครัว อุบัติเหตุ และอาชญากรรม ซึ่งกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศดังกล่าว ของนายเซอร์เบอร์นาร์ดี อีแสม อดีตโฆษกรัฐบาลสมัยนายกรัฐมนตรีนาร์กาเร็ดแซดเซอร์ ประเทศอังกฤษ ระบุว่า “ความมัวเมาในการดื่มสุรารวมถึงความรุนแรงในหมู่วัยรุ่นสะท้อนถึงภาวะตกต่ำด้านบรรทัดฐานและระเบียบวินัย” (กันยาภรณ์ เพ็ญวิสุทธิ, 2552 อ้างถึงใน อ้างถึงใน สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์, 2553) รัฐบาลจึงได้ออก พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีผลตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551 โดยมีสาระสำคัญในมาตรา 31 ข้อที่ 4 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและห้ามขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติตามมาตราที่ 27 ข้อที่ 5 และห้ามมิให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ตามมาตรา 29 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) ทั้งนี้ เพื่อเป็นการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดปัญหาและผลกระทบ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมช่วยเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนสร้างความตระหนักถึงพิษภัย ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยง่าย

ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากปัญหาทางด้านร่างกายซึ่งก็คือ มีผลต่อตับทำให้เป็นโรคตับแข็งมะเร็งตับหรือผลต่อหัวใจหลอดเลือดอันตรายที่หลายคนอาจจะไม่ นึกถึงก็คือ ผลต่อโรคทางจิตประสาทซึ่งก็ส่งผลกระทบต่อร่างกายอย่างมากมายมหาศาลได้เช่นกัน (กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.) ซึ่งสอดคล้องกับ หทัยชนนี บุญเจริญ (ม.ป.ป.) กล่าวไว้ว่า ผลกระทบที่เกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คืออารมณ์และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจและการควบคุมตัวเองไม่ดีมีปัญหา การนอนโดยเฉพาะภายหลังการดื่มเหล้ามีพฤติกรรมหรือสภาพจิตใจเปลี่ยนแปลงอย่างไม่ เหมาะสมเช่นมีพฤติกรรมทางเพศหรือก้าวร้าวอย่างไม่เหมาะสมอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย การตัดสินใจไม่ดีไม่สามารถเข้าสังคมหรือทำงานได้ นอกจากนี้ ผลกระทบที่ส่งผลต่อการเรียน คือ (1) ความบกพร่องทางสติปัญญาและการเคลื่อนไหวจะเกิดขึ้นหลังจากการดื่มในแต่ละครั้ง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปริมาณการดื่มในครั้งนั้น ๆ ด้วย (2) ความจำเสื่อมแบบไปข้างหน้าหลังการดื่ม ในปริมาณมาก ๆ เซลล์สมองถูกทำลายเนื่องจากการใช้แอลกอฮอล์ (3) ความบกพร่องด้านความจำ

ซึ่งรูปแบบที่รุนแรงที่สุด คือ Korsakoff syndrome มีความสัมพันธ์กับการขาดวิตามิน ร่วมกับ การได้รับพิษจากแอลกอฮอล์โดยจะมีอาการความจำเสื่อมในระยะสั้นแต่จะรักษาความจำระยะยาว และการคิดย้อนอดีตได้ดีกว่า (4) อาการผิดปกติที่สมองส่วนหน้าทำให้เกิดความบกพร่อง ในด้านการคิดรวบยอดการวางแผนและการจัดระบบ (5) การฝ่อของสมองส่วนซีรีเบลลัม ทำให้เกิดการเดินเซทรงตัวได้ไม่ดี (6) ภาวะเลือดได้เยื่อหุ้มสมองทั้งเฉียบพลันและเรื้อรังอาจเกิด หลังจากมีอุบัติเหตุที่ศีรษะซึ่งอาจถูกมองข้ามไปเนื่องจากการได้รับพิษจากแอลกอฮอล์ (กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.) ส่วนผลกระทบที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจคือค่าใช้จ่าย ที่เพิ่มขึ้นจากการดื่มสุราในแต่ละครั้งดัง นิรติยา ใจเสียง, จุไรรัตน์ อื่นคำ, ปรีชา ถ้าม้าง และขงยุทธ ไชยพงศ์ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 500 คน ผลการสำรวจ พบว่านักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เสียค่าใช้จ่ายในการดื่มเฉลี่ยแต่ละครั้งคนละ 218 บาท ซึ่งสอดคล้องกับ แสงหล้า อินทจักร์ (ม.ป.ป.) โดยข้อมูลวิจัยปัญหาสุราชี้ชัดว่าสุรา คือ ที่มา ของความยากจนผู้มีรายได้น้อยจะใช้รายได้ที่ตัวเองหามาได้ไปกับการดื่มเหล้าเป็นสัดส่วนที่สูงกว่า ผู้มีรายได้มากโดยผู้มีรายได้น้อยกว่า 2,000 บาทต่อเดือน จ่ายเพื่อดื่ม 100 บาทต่อเดือน แม้ตัวเลข ไม่สูงนักแต่คิดเป็นถึงร้อยละ 10.0 ของรายได้หากเทียบกับผู้มีรายได้ 20,000 บาทต่อเดือน ที่มีค่าใช้จ่ายในการดื่ม 415 บาทต่อเดือนหรือร้อยละ 0.9 ของรายได้ ก็ถือว่าใช้จ่ายเกินตัวไปกับการ ดื่มมากกว่าถึง 11 เท่า นอกจากนี้ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังส่งผลกระทบต่อสังคมโดยผล ที่เกิดขึ้นในทันทีของการดื่มผลักดันให้ก่อความรุนแรงคือการไปก่อกองการงานของสมองโดยเฉพาะ กับส่วนที่ควบคุมความรู้สึกผิดชอบชั่วดีทำให้สมองส่วนอื่นเพิ่มอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรม ส่งผลให้ผู้ดื่มขาดความยับยั้งชั่งใจดังเช่นที่มีในภาวะปกติมหาวิทยาลัยได้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัย บูรพาวิทยาเขตสระแก้ว ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2536 และประกาศมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขต สระแก้ว เรื่องแนวทางการพิจารณาโทษนักศึกษาผู้กระทำความผิดวินัยนักศึกษา เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2548 (มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว, 2548) หมวด 6 ความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราหรือ ของมีนเมาข้อ 16. กล่าวคือนักศึกษาผู้ใดเสพสุราหรือของมีนเมาอย่างใด ๆ ภายในมหาวิทยาลัยจะ ถูกพิจารณาตัดคะแนนความประพฤติระหว่าง 10-50 คะแนน (ตัดเดือนเป็นลายลักษณ์อักษรถึง ภาคทัณฑ์ตลอดสภาพนักศึกษา) ข้อ 17. นักศึกษาผู้ใดเสพสุราหรือของมีนเมาอย่างใด ๆ จนเป็นเหตุ ให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญจะถูกพิจารณาตัดคะแนนความประพฤติระหว่าง 51-60 คะแนน (พักการศึกษา 1 ภาคการศึกษา) และข้อ 18. นักศึกษาผู้ใดเสพสุราหรือของมีนเมาอย่างใด ๆ จนเป็น เหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเองของนักศึกษาอื่นและหรือของมหาวิทยาลัยโดยรวมจะถูก พิจารณาตัดคะแนนความประพฤติระหว่าง 51-99 คะแนน (พักการศึกษา 1 ภาคการศึกษา

ถึงพักการศึกษา 3 ภาคการศึกษา) กอปรกับประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว เรื่องการเสพของมีนเมาการอยู่ร่วมในวงเสพของมีนเมาหรือการมีของมีนเมาไว้ในครอบครอง ในเขตมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 โดยมีมาตรการการลงโทษที่รุนแรงคือพักการศึกษา 1 ภาคการศึกษาเป็นต้นไป

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 เป็นอย่างไร เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการลด ละ เลิก พฤติกรรมการบริโภคสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้วต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2258
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำแนวคิดลักษณะของพฤติกรรมพฤติกรรมโดยทั่วไปของมนุษย์จะตั้งอยู่บนพื้นฐาน 3 ประการ คือ (จิตมีน สือเสาวลักษณะ, 2556) ประกอบด้วย สาเหตุ (Causality) สิ่งเร้า (Drive impulse) และการสู่เป้าหมาย (Goal directedness) โดยใช้วิธีการศึกษาพฤติกรรมตามแนวคิดของ (ลักษณะ สริวัฒน์, 2544) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2555 ของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2553) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

1. เหตุผลและความรู้สึกในการดื่มสุราในครั้งแรก
2. พฤติกรรมการดื่มสุราเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
3. เวลา สถานที่และค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา
4. เหตุผลแรงจูงใจในการของการดื่มสุราของนิสิต
5. พฤติกรรมหลังการดื่มสุราของนิสิต
6. ผลกระทบที่ส่งผลต่อการเรียน
7. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558
2. ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและกำหนดแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้วในประเด็น

1. เหตุผลและความรู้สึกในการดื่มสุราในครั้งแรก
2. พฤติกรรมการดื่มสุราเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
3. เวลา สถานที่และค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา
4. เหตุผลแรงจูงใจในการของการดื่มสุราของนิสิต
5. พฤติกรรมหลังการดื่มสุราของนิสิต
6. ผลกระทบที่ส่งผลต่อการเรียน

7. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา

ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

ผู้วิจัยได้มุ่งทำการศึกษาจาก นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ชั้นที่ ปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,146 คน (ฝ่ายทะเบียนนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษา, 2558)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในวิจัย กันยายน พ.ศ. 2558-เมษายน พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติที่แสดงออกของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ในลักษณะของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ สาเหตุ แรงจูงใจ และผลที่ได้รับหลังจากการดื่มสุรา

สุรา หมายถึง วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับ น้ำสุราหรือดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวชนิดอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับ น้ำสุรา ในการวิจัยในครั้งนี้ สุราหมายรวมถึงเหล้าเบียร์ สุราขาวเหล้าปั่นสุราพื้นบ้าน เช่น สาโท สบาย ไวน์ เหล้า ยาดอง เหล้าขาวผสมน้ำแดง

นิสิต หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ที่เคยมีประสบการณ์ในการดื่มสุรา

คณะ หมายถึง คณะที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุรา ของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยและตัวแปรการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย
4. ข้อมูลทั่วไปมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

1. ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตเห็นได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal stimulus) และสิ่งเร้าภายนอก (External stimulus) สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย สิ่งเร้าภายในนี้มีอิทธิพลสูงสุดในการกระตุ้นเด็กให้แสดงพฤติกรรม และเมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นในสังคม สิ่งเร้าภายในจะลดความสำคัญลง สิ่งเร้าภายนอกทางสังคมที่เด็กได้รับรู้ในสังคมจะมีอิทธิพลมากกว่าในการกำหนดว่า บุคคลควรจะ แสดงพฤติกรรมอย่างไรต่อผู้อื่น สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ หู ตา คอ จมูก การสัมผัส

วิภากร มาพบสุข (2543, หน้า 24 อ้างถึงใน รัตนาวดี ชาญโชติ, 2553) พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของบุคคล ทั้งที่โดยรู้สึกรู้ตัว และไม่รู้สึกรู้ตัว ซึ่งกิริยาอาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์หรือที่มนุษย์ได้แสดง หรือปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เมื่อ ได้เผชิญกับสิ่งเร้า

ชูดา จิตรพิทักษ์ (2525, หน้า 2 อ้างถึงใน รัฐิมน สือเสาวลักษณ์, 2556) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้นไม่รวมเฉพาะสิ่งที่ปรากฏภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึง สิ่งที่อยู่ในใจ ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น คุณค่า (Value) ที่เค้ายึดถือเป็น หลักในการประเมินสิ่งต่าง ๆ เจตคติ (Attitude) ที่เขามีต่อสิ่งต่าง ๆ ความเห็น (Opinion) ความเชื่อ (Belief) รสนิยม (Taste) และสภาพจิตใจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลเป็นเหตุ ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรม

รัฐิมน สือเสาวลักษณ์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การปฏิบัติหรือ การกระทำที่มนุษย์แสดงออกมา โดยมีความรู้ ความเข้าใจ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติ เป็นตัวการให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมออกมา อาจจะเป็นพฤติกรรมที่ถูกหรือผิดก็ได้

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2553) ผู้เชี่ยวชาญด้านการปรับพฤติกรรมได้ให้ความหมาย พฤติกรรม ว่าหมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกมา ตอบสนอง หรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้นิยามความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า เป็นการกระทำหรือ อาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

Gerrig and Zimbardo (2005) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การที่บุคคลสามารถ เปลี่ยนแปลงตนเองไปตามสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในลักษณะการกระทำแบบต่าง ๆ

จากข้อมูลข้างต้น พอสรุปได้ว่าพฤติกรรม คือ การกระทำหรือการปฏิบัติที่แสดงออกมา โดยมีสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้น ทั้งที่รู้สึกตัว และไม่รู้สึกตัว อาจจะเป็นพฤติกรรมที่ถูกหรือผิดก็ได้

2. ลักษณะของพฤติกรรม

พฤติกรรมโดยทั่วไปของมนุษย์จะตั้งอยู่บนพื้นฐาน 3 ประการ คือ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูล, 2535 อ้างถึงใน รัฐิมน สือเสาวลักษณ์, 2556)

1. สาเหตุ (Causality) กล่าวคือ พฤติกรรมของมนุษย์ต้องมีสาเหตุทำให้เกิดขึ้น (Behavior is caused) หรือที่เรียกว่า อิทธิพลภายนอกและอิทธิพลภายในร่างกาย

2. สิ่งเร้า (Drive Impulse) กล่าวคือ การที่มนุษย์มีพฤติกรรมมุ่งในทางใดทางหนึ่ง อันเนื่องมาจากสิ่งมาเร้าหรือพฤติกรรมนั้นถูกเร้าให้เกิดขึ้น เช่น แรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการ หรือความจำเป็นของร่างกาย

3. การสู่เป้าหมาย (Goal directedness) กล่าวคือ พฤติกรรมของมนุษย์ไม่เพียง แต่มี สาเหตุและสิ่งเร้าทำให้เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังถูกนำไปสู่เป้าหมาย (Behavior is goal directed) ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อบรรเทาสิ่งเร้า ในที่สุดจะลดความตึงเครียด และลดความต้องการต่าง ๆ

และนักวิชาการทางด้านพฤติกรรมยังได้จำแนกลักษณะทางพฤติกรรมออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. พฤติกรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้เรียกว่า เป็นปฏิกิริยาสะท้อน เช่น การสะดุ้งเมื่อถูกเข็มแทง การกระพริบตา เมื่อมีสิ่งมากระทบกับสายตา ฯลฯ

2. พฤติกรรมที่สามารถควบคุมและจัดระเบียบได้เนื่องจากมนุษย์มีสติปัญญาและอารมณ์ (Emotion) เมื่อมีสิ่งเร้ามากระทบ สติปัญญาหรืออารมณ์ จะเป็นตัวตัดสินว่าควรจะทำปฏิกิริยาใดออกไป ถ้าสติปัญญาควบคุมการปล่อยปฏิกิริยา เราเรียกว่าเป็นการกระทำตามความคิดหรือ ทำด้วยสมอง แต่ถ้าอารมณ์ควบคุมเรียกว่า เป็นการทำตามอารมณ์ หรือปล่อยตามใจ นักจิตวิทยาส่วนใหญ่เชื่อว่า อารมณ์อิทธิพลหรือพลังมากกว่าสติปัญญา ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนยังมีความโลภ ความโกรธ ความหลง ทำให้พฤติกรรมส่วนใหญ่เป็นไปตามความรู้สึกและอารมณ์เป็นพื้นฐาน

3. ประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรมมนุษย์มีความซับซ้อนที่ต้องศึกษาโดยละเอียด แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้จำแนกพฤติกรรมมนุษย์ที่เป็นสาระในการศึกษาออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ในการจำแนก 5 เกณฑ์ (กฤษณี คำชาย, 2545) ดังนี้

1. เกณฑ์ในการใช้การสังเกต

ในการใช้การสังเกตเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือ พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ซึ่งปรากฏเห็นได้ชัดเจน เช่น การหัวเราะ ยิ้ม ร้องไห้ เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) ซึ่งไม่ปรากฏให้สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน เช่น ความคิด ความรู้สึก การเข้าใจ ความจำ เป็นต้น

พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในต่างก็เป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน เช่น ถ้าพฤติกรรมภายใน โศกเศร้า ก็จะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอกทางสีหน้าแววตาเศร้า ทำทางเก็บกดเก็บตัว หรือร้องไห้ออกมาได้ ในทำนองเดียวกัน ถ้าพฤติกรรมภายนอกเกรี้ยวกราด ตวาดแม่ไปโดยไม่ตั้งใจ ก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมภายใน คือ รู้สึกผิด และอาจคิดในทางร้ายว่าแม่ไม่รักตน

2. เกณฑ์ด้านแหล่งกำเนิดพฤติกรรม

ในการใช้แหล่งที่เกิดเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมวุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งเป็นความพร้อมที่เกิดขึ้น โดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตามเผ่าพันธุ์ และวงจรของชีวิต มนุษย์สามารถเกิดพฤติกรรมนั้นขึ้นมาได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องผ่านประสบการณ์หรือการฝึกฝน เช่น การคลาน การร้องไห้ การนอน เป็นต้น

ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learned) ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์และการฝึกฝน เช่น การว่ายน้ำ การขี่จักรยาน การอ่านหนังสือ เป็นต้น

3. เกณฑ์ด้านภาวะทางจิตของบุคคล

ในการใช้ภาวะทางจิตของบุคคลเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึก เช่น พุด วัง เดิน เป็นต้น ประเภทที่สอง พฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเป็นพฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ เช่น ผื่น ละเอียด เป็นต้น

4. เกณฑ์ด้านการแสดงออกของอินทรีย์

ในการใช้การแสดงออกของอินทรีย์เป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมทางกาย (Physical activity) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขน หรือขา การปรับเปลี่ยนอิริยาบถของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น ประเภทที่สอง พฤติกรรมทางจิต (Psychological activity) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน เช่น ความคิด ความเข้าใจ หรือการเกิดอารมณ์ เป็นต้น

5. เกณฑ์ด้านการทำงานของระบบประสาท

ในการใช้การทำงานของระบบประสาทเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุมและสั่งการด้วยสมองจึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่ต้องการ เช่น การพุดคุย การแหว่งแขนขา เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นการทำงานของอินทรีย์ที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น ปฏิกริยาสะท้อน (สะอึก) สัญชาติญาณ (สะดุ้ง) และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน เป็นต้น

4. วิธีการศึกษาพฤติกรรม

วิธีการศึกษาพฤติกรรม คือ วิธีการที่ถูกนำมาใช้ในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมซึ่งวิชาใด ๆ ที่มีความเป็นศาสตร์จะนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาความรู้ทั้งสิ้นซึ่งวิธีการทางวิทยาศาสตร์นี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ กำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล ตามลำดับขั้นตอนดังกล่าวเป็นแนวทางสำหรับวิธีการศึกษาพฤติกรรม โดยต้องดำเนินการตามแม้ว่าแต่ละวิธีจะมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันไปก็ตามสำหรับวิธีการศึกษาพฤติกรรมกระทำได้หลายวิธีตามลักษณะของพฤติกรรมที่ศึกษา (ลักขณา สรีวิวัฒน์, 2544) ดังนี้

1. การทดลอง (Experimental method) เป็นการศึกษาพฤติกรรมในทางจิตวิทยาที่เป็นวิทยาศาสตร์สูงมาก โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างเหตุการณ์สองเหตุการณ์ และเหตุการณ์ที่เป็นเหตุ เรียกว่า ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ส่วนเหตุการณ์ที่เป็นผล เรียกว่า ตัวแปรตาม (Dependent variable) การปฏิบัติต่อตัวแปรอิสระ เรียกว่า การจัดกระทำ (Treatment) ในการทดลองแต่ละครั้ง ผู้ทดลองต้องตั้ง สมมติฐานก่อนแล้วทำการทดลอง การทดลองมี 2 ลักษณะ คือ การทดลองในห้องปฏิบัติการ และการทดลองภาคสนาม ในการทดลองแต่ละครั้ง ต้องคำนึงถึง การปฏิบัติซ้ำ หมายถึงว่าการกระทำซ้ำอีกครั้งแม้ว่าจะบุคคลและสถานที่กันก็ได้ผล อย่างเดิมทุกครั้ง นักจิตวิทยาควรทำการทดลองซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งเพื่อให้ได้ผลอย่างเดิมเพื่อให้เกิด ความมั่นใจ ส่วนการควบคุมตัวแปรนั้นจะเห็นว่าในการทดลองแต่ละครั้งมีข้อจำกัด เพราะการที่จะควบคุมตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งนั้น อาจจะมีตัวแปรอื่นมาทำให้ผลลัพธ์คลาดเคลื่อน ไปจากความเป็นจริงได้ ในการสรุปผลก็เช่นเดียวกันต้องมีขอบเขตจำกัด คือ ผลการทดลองจะเกิด ลักษณะนี้ได้เฉพาะในกลุ่มที่มีคุณลักษณะแบบนั้นเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มอื่นที่ แตกต่างกันไปได้อีก ข้อดีของการทดลองก็คือ นักจิตวิทยาสามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่เป็น สาเหตุของพฤติกรรมได้ ทำให้แน่ใจได้ว่า อะไรเป็นสาเหตุ อะไรเป็นผล

2. การสำรวจ (Survey method) เป็นการศึกษาในเชิงวิทยาศาสตร์เช่นกัน แม้ว่าจะไม่ เข้มขันนักก็ยังมีวิธีการศึกษาตัวแปรเหมือนการทดลอง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจะเป็นเหตุ เป็นผลแก่กันไม่ได้ และผู้ศึกษาไม่มีการจัดกระทำต่อตัวแปร กระทำเพียงแค่ศึกษาตัวแปร อย่างมีระบบในสถานการณ์ที่พบการสำรวจจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีทั้งความเชื่อถือได้ (Reliability) ความเที่ยงตรง (Validity) รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการ ที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

3. วิธีการตรวจสอบจิตตนเอง (Introspection method) วิธีการตรวจสอบจิตตนเองหรือ วิธีการพินิจภายในนี้ หมายถึง วิธีการที่บุคคลสังเกตตนเองหรือสำรวจตนเองโดยการให้บุคคล พิจารณาความรู้สึกของตนเองสำรวจตรวจสอบตนเองแล้วรายงานถึงสาเหตุและความรู้สึก ของตนเองออกมาซึ่งในการตรวจสอบจิตตนเองบางครั้งอาจใช้วิธีการนึกย้อนทบทวน ไปถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและใส่ใจหรือประทับใจในอดีตอาจกลายเป็นปมขัดแย้งซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิด พฤติกรรมนั้น ๆ

4. วิธีทางคลินิก (Clinical method) เป็นการศึกษาพฤติกรรมแบบลึก (In-depth study) รายใดรายหนึ่ง โดยใช้เครื่องมือหลาย ๆ อย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลหลาย ๆ ด้านและใช้ระยะเวลาาน เพื่อให้ทราบสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ตลอดจนได้ข้อความรู้ใหม่ ๆ ที่จะนำไปใช้กับ กรณีอื่น ๆ ได้ นักจิตวิทยาจะไม่เพียงแต่ศึกษาเรื่องตามที่คนไข้เล่าให้ฟังเท่านั้นยังต้องมีการเก็บ

รวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตชีวประวัติศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัวและสิ่งแวดล้อม เพื่อดูภูมิหลังทางสังคมของคนที่ใช้โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น การทดสอบการศึกษารายกรณี การสังเกต การสัมภาษณ์ สังคมมิติการทดสอบ ทางจิตวิทยา อาทิ การทดสอบ บุคลิกภาพ การฉายจิต เพื่อศึกษาเจตคติความต้องการทางอารมณ์และทางจิตใจเพื่อดูสาเหตุของความผิดปกติทางบุคลิกภาพนั้น ๆ ว่ามีสาเหตุที่แท้จริงมาจากอะไร

5. การสังเกตอย่างมีระบบ (Systematic observation) พฤติกรรมเป็นจำนวนไม่น้อย จำเป็นต้องศึกษาในสถานการณ์ปกติที่สถานการณ์นั้นเกิดขึ้น โดยการเฝ้าสังเกตและบันทึก พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเรียกว่าการสังเกตอย่างมีระบบวิธีการนี้ต้องนิยามพฤติกรรมที่จะสังเกตให้ชัดเจนและวัดได้เรียกว่านิยามปฏิบัติการ (Operational definition) การสังเกตเป็นวิธีการที่มีความชัดเจนง่ายและสะดวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สังเกตว่าจะมีความรู้ความเข้าใจมีทักษะความชำนาญ มีความสามารถในการสังเกตมากน้อยแค่ไหนสิ่งเหล่านี้ ผู้สังเกตควรได้รับการฝึกฝนการสังเกต มาเป็นอย่างดีการสังเกตที่ดีนั้น จะต้องมีจุดมุ่งหมายว่าจะสังเกตเรื่องอะไรสังเกตไปทำไม สถานการณ์ และสภาพการณ์ที่ต้องการสังเกตจำนวนครั้งในการสังเกตระยะเวลาวันเวลา ในการสังเกตสิ่งเหล่านี้ต้องกำหนดให้ชัดเจนและที่สำคัญผู้ที่ทำการสังเกตต้องไม่มีอคติต่อผู้ถูก สังเกตและเรื่องที่ทำกรสังเกตอยู่รวม ทั้งจะต้องทำการสังเกตโดยไม่ให้กลุ่มตัวอย่างรู้ว่ามิใคร คอยสังเกตอยู่การสังเกตอาจใช้เครื่องมือช่วยบันทึกรายละเอียดด้วย เช่น เครื่องบันทึกเสียงการถ่ายภาพยนตร์เครื่องมือตรวจนับผู้มาใช้บริการของห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

6. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) การใช้แบบสอบถามเหมาะสำหรับในการศึกษา พฤติกรรมของบุคคลที่มีจำนวนมาก ๆ และต้องการคำตอบอย่างรวดเร็วทำให้ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แบบสอบถามที่ใช้จะต้องเป็นเครื่องมือที่มีความเป็นมาตรฐานมีคุณภาพ มีความเที่ยงตรงมีความเชื่อมั่นได้สามารถวัดในสิ่งที่เราต้องการจะวัดในการให้ตอบแบบสอบถาม มักจะถามเกี่ยวกับเจตคติเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะทราบเมื่อรวบรวมข้อมูลจากการตอบ แบบสอบถามได้แล้วก็จะใช้วิธีการทางสถิติวิจยหาคำตอบออกมาเพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนขึ้นควรนา วิธีการอื่นมาใช้ตรวจสอบอีกครั้งเช่นการสัมภาษณ์การสังเกต เป็นต้น

7. การทดสอบทางจิตวิทยา (Psychological testing) แบบทดสอบทางจิตวิทยา เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะพฤติกรรมที่แอบแฝงอยู่ในตัวบุคคลซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลพยายาม ปกปิดซ่อนเร้นไว้จะ โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตามอาทิการตรวจเช็กระดับสติปัญญาการวัดความถนัด และความสนใจการตรวจลักษณะของบุคลิกภาพและอารมณ์ซึ่งในขั้นตอนของการสร้าง แบบทดสอบนั้นต้องผ่านกระบวนการที่น่าเชื่อถือเพื่อให้ได้แบบทดสอบที่แม่นยำตรง

สรุปแล้ววิธีการศึกษาทางจิตวิทยาต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุดการนำไปใช้ขึ้นอยู่กับ
จุดมุ่งหมายของผู้ใช้เป็นสำคัญวิธีการสังเกตการสำรวจการใช้แบบสอบถามและการทดลองมักใช้
ศึกษากับกลุ่มคนจำนวนมาก ๆ และมักเป็นการศึกษาเพื่อหาความรู้โดยไม่สนใจพฤติกรรม
เฉพาะตัวบุคคลส่วนวิธีการทดสอบการตรวจสอบจิตตนเองและการศึกษาประวัติรายกรณีมักใช้
ในทางคลินิกเพื่อหาความเข้าใจหรือแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ความหมายของสุรา

สุรา หมายถึง วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับ
น้ำสุราหรือดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวชนิดอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับ
น้ำสุรา (พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493, 2593)

สุรา หมายถึง เครื่องดื่มชนิดหนึ่งซึ่งมีเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol) ผสมอยู่เรียก
สั้น ๆ ว่าแอลกอฮอล์ (อรุวรรณ หุ่นดี, 2536)

สุรา หมายถึง เหล้าหรือน้ำเมาที่กลั่นแล้วสุราทำมาจากพืชหรือผลไม้ที่มีแป้งหรือน้ำตาล
โดยใช้การหมัก (สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย, 2541)

สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแรงแอลกอฮอล์เกิน 0.5 ดีกรีแต่ไม่เกิน 80 ดีกรี (สำนัก
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม, 2549)

เหล้า หมายถึง ของเหลวที่สามารถดื่มกินได้มีส่วนประกอบของแอลกอฮอล์เมื่อดื่มกิน
แล้วทำให้เกิดความมึนเมาซึ่งความมึนเอนี้ขึ้นกับปริมาณและความแรงของแอลกอฮอล์ที่เป็น
ส่วนประกอบของเหล้า (อำนาจ พิรุณสาร, 2537)

สุรามาจากภาษาบาลี และสันสกฤตแปลว่าเหล้าหรือน้ำเมาที่กลั่นแล้วซึ่งหมายถึง
สารอินทรีย์ชนิดหนึ่งมีลักษณะเป็นของเหลวใสกลั่นจุนระเหยง่ายมีจุดเดือด 78.58 องศาเซลเซียส
ซึ่งมีชื่อเต็มว่าเอทิลแอลกอฮอล์แต่มักเรียกสั้น ๆ ว่าแอลกอฮอล์ซึ่งเกิดจากการหมักสารประเภท
แป้งหรือน้ำตาลผสมยีสต์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

จากความหมายสุรา จึงสรุปได้ว่าสุราจึง หมายถึง เหล้า เบียร์ สุราขาว เหล้าปั่น
สุราพื้นบ้าน เช่น สาโท สบาย ไวน์ เหล้ายอด เหล้าขาวผสมน้ำแดง

2. ประเภทของสุรา

ประเภทเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์สุราแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ
(เทพินทร์ พิชชานุกรณ์, 2541) คือ

1. สุราประเภทที่กลั่นแล้ว (Distilled liquors) คือ สุราที่เกิดจากการเอาน้ำสำ (แป้งหรือน้ำตาลหมักด้วยยีสต์จนเกิดมีแอลกอฮอล์) มากลั่นอาจจะตามด้วยการเติมสีปรุงกลิ่น แต่งรสด้วยสารปรุงแต่งอื่น ๆ ลงไปเพื่อให้ถูกใจผู้ดื่มสุรากลั่นของไทยส่วนมากที่มีจำหน่าย คือ สุราขาว (เหล้าโรงงาน) สุราผสมสุราผสมพิเศษ (เหล้าเหลือง) สุราไทยนิยมใช้สารปรุงแต่ง เช่น น้ำเชื้อ (Essence หรือ Flavos) น้ำยาสกัด (Extract) สีผสมลงไปด้วยสำหรับสุราต่างประเทศ เช่น บรันดีวิสกี้

2. สุราหมัก (Fermented liquors) หรือสุราแช่คือสุราที่ได้จากการหมักสำทำ ให้เกิดเป็นน้ำเมาแต่ไม่มีการกลั่นมักจะหมักสำจากเมล็ดธัญพืชแป้งจากพืชผลไม้และน้ำตาล จากพืช เช่น เบียร์ กระแช่ น้ำข้าว น้ำตาลเมา สาโท อู เป็นต้น สุราไม่กลั่นของไทย ที่มีจำหน่าย ส่วนใหญ่ คือ เบียร์ ไวน์ โดยเบียร์ไทยจะมีปริมาณแอลกอฮอล์สูง และแรงกว่าเบียร์ต่างประเทศ ส่วนน้ำข้าว กระแช่น้ำตาล เมา อู สาโท ชาวบ้านมักจะทำเองซึ่งเมื่อก่อนจะผิดกฎหมายแต่ปัจจุบัน รัฐบาลได้ สนับสนุนให้เป็นหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ชุมชนสามารถผลิตจำหน่ายได้โดยไม่ผิด กฎหมาย

3. ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สุราทั้งสองประเภทดังกล่าวที่คนไทยบริโภคมีหลายชนิด ได้แก่

1. เหล้าบรันดี (Brandy) เป็นสุราที่มีรสเยี่ยมมากที่สุดมีราคาแพงเนื่องจากเป็น เหล้าที่กลั่นมาจากองุ่นมีกรรมวิธีการผลิต และขั้นตอนการบ่มที่ใช้เวลานานเพื่อให้มีคุณภาพดีแล้ว ปรุงแต่งตามกรรมวิธีให้มีสี กลิ่นรส และแรงแอลกอฮอล์ ตามต้องการเหล้าบรันดีในไทยมีทั้ง นำเข้ามาจากต่างประเทศ และผลิตขึ้นเองในประเทศบรันดีที่ขายตามท้องตลาดทั่ว ๆ ไปแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 บรันดีพื้นเมือง (Domestic brandy) คือ บรันดีที่ผลิตจากองุ่นแล้วนำมากลั่น เป็นบรันดีอีกที เช่น Regency brandy, Germany brandy

1.2 บรันดีมาตรฐาน (Regular brandy) ส่วนใหญ่เป็นบรันดีที่นำเข้ามาจาก ต่างประเทศ

1.3 บรันดีเกรดสูง (Premium brandy) เป็นบรันดีราคาแพงที่เก็บบ่มเอาไว้ใน ถังไม้โอ๊ก นานโดยระบุคุณภาพเป็นตัวอักษรย่อหรือชื่อพิเศษ เช่น คอนยัค (Cognac) อาร์มายัค (Armagnac)

2. เหล้าบรันดีผลไม้ (Fruit brandy) บรันดีผลไม้คือบรันดีที่ทำจากผลไม้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผลองุ่นซึ่งจะให้กลิ่นรสแตกต่างกันไปแบ่งเป็น 2 ชนิด

2.1 บรันดีผลไม้สีขาว (White fruit brandy) ผลิตจากการกลั่นผลไม้โดยไม่ต้องบ่ม

ในถังไม้จะได้กลิ่นหอมและรสของผลไม้ นั่น ๆ นิยมแช่ให้เย็นแล้วดื่มโดยไม่ต้องผสมหรือจะนำไปผสมในค็อกเทลต่าง ๆ

2. บรันดิผลไม้ที่มีสี (Colour fruit brandy) ผลิตจากการกลั่นผลไม้แล้วนำไปเก็บบ่มในถังไม้โอ๊ค ผลไม้ที่นำมากลั่น เช่น แอปเปิ้ล เชอร์รี่ พลัม แพร์ ราสเบอร์รี่

3. วิสกี้ (Whisky) เป็นสุรากลั่นที่ทำมาจากข้าวไม่ว่าจะเป็นข้าวบาเลย์ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต ข้าวโพด หรือข้าวเหนียว แต่วิสกี้ที่มีคุณภาพจะต้องทำมาจากข้าวบาเลย์ โดยนำมาหมักกลั่นแล้วเก็บบ่มในถังไม้โอ๊ค

4. เหล้ารัม (Rum) เป็นสุราที่กลั่นมาจากน้ำอ้อยกากน้ำตาลและน้ำเชื่อม อาจจะมีการผสมผิวส้มและผลไม้อื่นในเหล้ารัม เพื่อให้มีรสชาติใกล้เคียงกับไวน์ในประเทศไทยมีการผลิตเหล้ารัมผสมเครื่องยาจีนหรือยาไทยอีกด้วยรัมแบ่งเป็น 3 ชนิด ด้วยกัน ดังนี้

4.1 รัมสีขาว (White rum) เป็นรัมสีใสบางชนิดไม่ต้องเก็บบ่มบางชนิดต้องเก็บบ่มในถังไม้เพื่อให้กลิ่นรสดีขึ้นบางครั้งเรียกว่า Silver rum เหมาะสำหรับนำไปผสมค็อกเทลที่ไม่ต้องการให้เปลี่ยนสี

4.2 รัมสีทอง (Gold rum) เป็นรัมที่มีสีเหลืองใสได้จากการเก็บบ่มไว้ในถังไม้เพื่อให้เกิดสีหรือผสมสีกลิ่นรสชาติด้วยคาราเมล (Caramel) ที่ได้จากการเคี่ยวน้ำตาลเป็นสีเหลืองทองเพื่อให้ได้เหล้ารัมที่มีกลิ่นรสชาติมากขึ้นกว่าเดิม

4.3 รัมสีดำ (Dark rum) เป็นรัมที่สีเกือบดำได้จากการเก็บบ่มไว้ในถังไม้เพื่อให้เกิดสีและผสมกับคาราเมลที่ได้จากการเคี่ยวน้ำตาลจนเป็นสีดำเกือบไหม้จะได้กลิ่นและรสชาติมากขึ้น

เหล้ารัม นิยมนำไปผสมกับค็อกเทลมากที่สุดที่รู้จักกันมาคือ Rum coke หรือ Cuba libre นอกจากนี้ ยังนำไปผสมกับเครื่องดื่มชนิดอื่น ๆ เช่น น้ำผลไม้โดยเฉพาะที่เรียกว่า Punch จะเป็นเครื่องดื่มที่เข้ากันได้ดีมากกว่ารัม เหล้ารัม จำหน่ายจะมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณ 40 ดีกรีแต่มีหลายชนิดผลิตให้มีปริมาณสูงมากถึง 75.50 ดีกรี

5. เหล้าคอกเทล คือ การนำเหล้าหลาย ๆ ชนิดมาผสมกันตามสูตรแล้วแต่รสนิยมของผู้ดื่ม

6. วอดก้า (Vodka) เป็นสุราที่มีลักษณะคล้ายวิสกี้แต่มีดีกรีของแอลกอฮอล์สูงมากกว่าวอดก้าทำมาจากข้าวสาลีปัจจุบันเป็นเหล้าที่ได้รับความนิยมโดยใช้ผสมคอกเทลสูตรต่าง ๆ เครื่องดื่มวอดก้าที่รู้จักกันดี คือ Screw driver, Bloody mary, Vodka matini, Saltry dog's เป็นต้น ส่วนเหล้าวอดก้า ที่รู้จักกันในประเทศไทย คือ Borzoi, Smirnoff, Stolighinaya

7. เหล้าตากิลา (Taguila) ตากิลาเป็นเหล้ากลิ่นแรงหมักจากพืชที่เรียกว่า Mezcal ผลิต

ในประเทศเม็กซิโก ซึ่งปกติตากีลา จะมีสีขาวแต่บางชนิดจะมีสีเหลืองทองจากการบ่มในถังไม้ปกติ ชาวเมืองเม็กซิโกนิยมดื่มเหล้าตากีลา โดยไม่ผสมหากแต่ก่อนดื่มจะหยิบมะนาวใส่ปากแล้วบิบเกลือตามจึงยกเหล้าขึ้นดื่มเพื่อให้มีรสชาติที่ดีขึ้น ปัจจุบันนิยมนำตากีลามาทาเป็นเครื่องดื่มผสม เช่น Tequila sunrise, Margarita เป็นต้น เหล้าตากีลา รู้จักกันดีในประเทศไทย เช่น El-Toro, Cuervo, Sauza

8. เหล้าขาวเป็นเหล้าที่กลั่นมาจากข้าวน้ำตาลหรือกากน้ำตาลเป็นวัตถุดิบโดยสุราที่กลั่นออกมาได้จะปราศจากเครื่องย้อม หรือสิ่งปรุงแต่งแต่อย่างใดคนในชนบทและผู้มีรายได้น้อยนิยมดื่มเหล้าขาวกันมาก

9. แชมเปญเป็นเหล้าหมักที่ทำจากองุ่น โดยไม่ผ่านกระบวนการกลั่นมีลักษณะพิเศษคือเป็นสุราองุ่นที่มีฟองคือมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เจือปนอยู่คล้าย ๆ เบียร์กระบวนการผลิตและขั้นตอนในการเก็บรักษาทำให้แชมเปญมีราคาแพง

10. ไวน์ (Wine) เป็นเหล้าผลไม้หมักที่เก่าที่สุดใน โลกวัตถุดิบที่ใช้ในการทำไวน์คือองุ่นไวน์ต่างจากแชมเปญที่ไม่มีฟองและกรรมวิธีการผลิตจะไม่ซับซ้อนเท่าแชมเปญสามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

10.1 Table wine หรือ Still wine คือ ไวน์ที่หมักจากองุ่นโดยไม่ต้องเพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปไม่มีแก๊สมีปริมาณแอลกอฮอล์ 10-13 ดีกรีนิยมดื่มในทุกโอกาสแต่ส่วนใหญ่ดื่มเพื่อเจริญอาหารและชुरुสชาติมี 3 สี

10.1.1 ไวน์แดง (Red wine) จะมีตั้งแต่สีอ่อนถึงแดงเข้มขึ้นอยู่กับชนิดขององุ่นที่นำมาหมักและระยะเวลาในการหมักส่วนใหญ่ไวน์แดงจะมีรสฝาดและให้รสหวานน้อยมากเรียกว่า Dry นิยมดื่มโดยไม่แช่เย็น

10.1.2 ไวน์ขาว (White wine) จะมีตั้งแต่สีเหลืองซีดจนถึงสีเหลืองทองลักษณะโดยทั่วไปจะมีรสอ่อนกลิ่นน้อยความหวานมีตั้งแต่หวานน้อยจนถึงหวานมากไม่มีรสฝาดนิยมดื่มโดยไม่แช่เย็น

10.1.3 ไวน์สีชมพู (Rose wine) จะมีตั้งแต่สีชมพูอ่อนถึงเกือบแดงไวน์สีชมพูจะมีลักษณะระหว่างไวน์ขาวกับไวน์แดงคือมีรสฝาดเล็กน้อยและมีรสเปรี้ยวอมหวานจึงเป็นที่นิยมดื่มง่ายนิยมแช่เย็นก่อนดื่ม

10.2 Sparkling wine คือไวน์ที่มีแก๊สจึงทำให้มีรสซ่ามีทั้งสีขาวชมพูและแดง Sparkling wine ใช้กรรมวิธีหมักไวน์ซ้ำเป็นครั้งที่สองภายในขวดและเก็บรักษาแก๊สนี้ไว้จึงทำให้เกิดรสซ่าเป็นที่นิยมกันมากจึงมีการจดลิขสิทธิ์ไวน์ชื่อ “Champagne” ของฝรั่งเศสส่วนไวน์ที่ผลิตด้วยกรรมวิธีคล้ายคลึงกันจะใช้คำว่า Sparkling wine แชมเปญที่นิยมดื่มเพื่อแสดงความยินดี

ต่อกันเสิร์ฟโดยแช่เย็นจัด

10.3 Fortified wine คือ ไวน์ที่เพิ่มแอลกอฮอล์ให้สูงประมาณ 18-19 ดีกรีจะมีกลิ่นรสและแอลกอฮอล์มากกว่าไวน์ธรรมดาแช่เย็นเพียงเล็กน้อยก่อนดื่ม

11. เบียร์ (Beer) เป็นสุราที่มีปริมาณการบริโภคสูงที่สุดเบียร์ทำมาจากข้าวบาเลย์หมักอบ และบดต้มให้สุกแล้วใส่ถังเมื่อหมักได้ที่แล้วจึงใส่ดอกฮอปเพื่อให้มีรสขมจากนั้นจึงใส่ยีสต์

12. น้ำตาลเมา/ กระแช่ เป็นสุราที่ทำจากการหมักแช่ของน้ำตาลสดจากต้นมะพร้าวหรือตาล

13. อุ เป็นสุราแช่ที่ทำขึ้นจากการหมักแช่ของข้าวเหนียวกลิ้งเป็นแป้งเชื้อสุราทิ้งไว้ จนเกิดมีแรงแอลกอฮอล์ขึ้น แล้วใช้ดื่มกิน เช่นเดียวกับ น้ำสุราเหล้าอุนี้ภาคอีสาน เรียกว่าสาโท

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคสุรา

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการเริ่มบริโภคแอลกอฮอล์

1.1 ความอยากลอง

เป็นธรรมชาติของมนุษย์ในการที่อยากจะลองหรือเผชิญกับสิ่งใหม่ ๆ โดยเฉพาะในวัยที่ความรู้สึกอยากลองเป็นเรื่องที่ทำหาย ตื่นเต้น สนุกสนาน เช่น ในวัยรุ่น

1.2 กลุ่มเพื่อน

หลายคนไม่กล้าที่จะปฏิเสธ เมื่อถูกเพื่อนชวนให้ดื่มแอลกอฮอล์ หรือบางคนมีทัศนคติว่า การดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึง การรักพวกพ้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และความสนุกสนาน

1.3 สังคมและวัฒนธรรม

สังคมไทยมองเรื่องการดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นเรื่องธรรมดา จะเห็นได้ว่า งานสังสรรค์ งานเลี้ยง งานฉลอง และงานประเพณีต่าง ๆ แทบทุกงานจะต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบด้วยเสมอ ทำให้ผู้ที่เติบโตในสังคมลักษณะนี้มองว่า การดื่มเป็นเรื่องธรรมดา เพียงแต่สำหรับตนเอง จะเป็นโอกาสใดเท่านั้น

1.4 ความเชื่อ

เมื่อใดที่คนเรามีความเชื่อว่า สิ่งที่ตนเองกำลังกระทำไม่เป็นอันตรายต่อตนเอง และสามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ เมื่อนั้นจะยิ่งทำให้ความกังวลใจ หรือความกลัวที่จะกระทำสิ่งนั้น ๆ ลดน้อยลง และทัศนคตินี้ไปสอดคล้องกับความเชื่อที่มีต่อแอลกอฮอล์ โดยช้านานมาแล้ว คนมักจะเชื่อ ในสรรพคุณของยาองเหล้า และเชื่อว่า การดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งคราว หรือ

ประเภทดีกรีอ่อน ๆ คงไม่น่าจะเป็นปัญหากับตนเอง

1.5 กระแสของสื่อโฆษณา

ปัจจุบันนี้สื่อต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนอย่างมาก และในเรื่องที่เกี่ยวกับ แอลกอฮอล์ จะเห็นว่า มีการแข่งขันทางการค้ากันสูงมาก โฆษณาที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี อยู่มากมาย ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของบริษัทผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่จะต้องพยายามสร้างสื่อ โฆษณา ขึ้น เป็นจำนวนมาก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกอยากลอง และรู้สึกว่า การบริโภคแอลกอฮอล์นั้น เป็นเรื่องที่ดีงาม หรือเป็นเรื่องที่ควรจะมีใจ ในฐานะที่เกิดเป็นคนไทย (ซึ่งจริง ๆ แล้ว ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย) หรือเป็นเรื่องที่ผู้ชายควรจะต้องลอง เพื่อแสดงความเป็น ลูกผู้ชาย อย่างแท้จริง บางผลิตภัณฑ์จะเจาะจงกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เช่น กลุ่มสุภาพสตรี ให้หันมามีค่านิยมใน การดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น นอกจากสื่อโฆษณาสินค้าเครื่องดื่มแล้ว สื่อในลักษณะบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ละคร หรือแม้กระทั่งเพลง ก็มีส่วนจูงใจผู้ชมให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ รวมทั้งสินค้าที่สะดวกต่อการซื้อหา ที่มีอยู่อย่างดาษดื่น ก็มีส่วนอย่างมาก ต่อการส่งเสริม การบริโภคเครื่องดื่มประเภทนี้

1.6 ความเครียด

คุณสมบัติของแอลกอฮอล์ สามารถทำให้ผู้ดื่มเกิดความรู้สึกผ่อนคลายความทุกข์ และเกิดความตึงเครียด ทำให้ ในหลาย ๆ ครั้ง การดื่มเพื่อลดความเครียด จึงเป็นเหตุผลอย่างหนึ่ง ของผู้ดื่ม และยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการดื่มอย่างต่อเนื่อง แต่จากการศึกษาพบว่า เมื่อดื่ม แอลกอฮอล์ในปริมาณมาก จะทำให้เกิดความรู้สึกตรงกันข้าม คือ กระวนกระวาย เครียด หรือ หงุดหงิดได้ง่าย โดยเฉพาะช่วงที่ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเริ่มลดลง

2. ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการติดแอลกอฮอล์

2.1 สารแอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์เป็นสาร ที่มีคุณสมบัติ ทำให้เกิดการเสพติดได้ โดยแอลกอฮอล์จะไป กระตุ้นสมอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความอยาก การเสพติดเป็นวงจรของสมองที่เกี่ยวข้องกับความอยาก ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นส่วนของสมอง ที่เกี่ยวข้องกับการติดสารเสพติด ทำให้ผู้เสพเกิดความพอใจ และมีความต้องการใช้ซ้ำอีก หักห้ามใจไม่ได้ ซึ่งนำไปสู่การติดในที่สุด และในหลาย ๆ ครั้ง ทำให้ มีการกลับไปใช้สารนี้ใหม่อีก เพราะความอยาก ปัญหาของการเลิกแอลกอฮอล์จึงไม่ได้ “อยู่ที่ใจ” เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องการทำงานของสมอง ในส่วนของวงจรนี้ร่วมด้วย นอกจากนี้ เมื่อได้มีการบริโภคแอลกอฮอล์ในปริมาณ และในระยะเวลาหนึ่ง จะทำให้เกิดอาการติด “ทางร่างกาย” เกิดขึ้น นั่นคือ เมื่อหยุดดื่ม หรือเพียงแค่ลดปริมาณการดื่มลง ก็จะทำให้เกิดอาการ ต่าง ๆ เหล่านี้ได้ เช่น กระสับกระส่าย หงุดหงิด นอนไม่หลับ ใจเต้น คลื่นไส้ อาเจียน บางราย

มีอาการรุนแรง เช่น เกิดภาพหลอน ได้ยินเสียงแว่ว สับสน และมีอาการชักร่วมด้วย ทำให้ต้องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อระงับอาการเหล่านี้

2.2 กรรมพันธุ์

ในปัจจุบัน พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างกรรมพันธุ์กับการติดแอลกอฮอล์

2.3 ปัจจัยทางชีวภาพอื่น ๆ

พบว่า ในคนที่มีการตอบสนองต่อแอลกอฮอล์ ในลักษณะที่ดื้อต่อฤทธิ์ของสารนี้อาจต้องบริโภคแอลกอฮอล์ ในปริมาณที่มากกว่าเกณฑ์เฉลี่ย จึงจะทำให้เกิดอาการมึนเมาได้ คนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีความเสี่ยงสูงมาก ที่จะกลายเป็นคนติดแอลกอฮอล์ เมื่อมีอายุมากขึ้น

2.4 บุคลิกภาพ

บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพ แบบประหม่า วิตกกังวล ไม่มั่นใจ และถ้าวการบริโภคแอลกอฮอล์ ช่วยทำให้สิ่งเหล่านี้หายไป เช่น ทำให้รู้สึกกล้า และมั่นใจมากขึ้น จะเป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม เช่น ชอบความ ก้าวร้าว รุนแรง ไม่เกรงใจ และไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่รู้สึกผิดในสิ่งที่ตนเองกระทำต่อผู้อื่น ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นคนติดแอลกอฮอล์เช่นกัน

3. ปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการบริโภคแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง

3.1 การเรียนรู้

การเรียนรู้ว่า เมื่อตนเองได้บริโภคแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้เกิดความสุข ความพึงพอใจ จะเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความ อยาก และมีการบริโภคแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง เรียกว่า อาการติดใจ ซึ่งความสุขความพึงพอใจเหล่านี้ จะสัมพันธ์กับช่วงเวลา ที่ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้น หลังจากเริ่มบริโภคได้ไม่นาน

3.2 ความเครียด

คนที่เครียดง่าย ขาดทักษะในการปรับตัว หรือแก้ไขปัญหา อาจพบว่า การบริโภคแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ลืมความเครียดได้ชั่วคราว ในขณะที่ยังคงขาดทักษะในการแก้ไขปัญหาชีวิต คนเหล่านั้นจะหันมาพึ่งแอลกอฮอล์ จนเกิดการติดขึ้นได้ในที่สุด

3.3 ภาวะดื้อต่อฤทธิ์แอลกอฮอล์

เมื่อบริโภคแอลกอฮอล์ไปได้ระยะหนึ่ง จะเกิดการดื้อต่อฤทธิ์แอลกอฮอล์ขึ้น อาจเป็นเพราะเกิดการเผาผลาญของแอลกอฮอล์ในร่างกายได้มากขึ้น ทำให้ฤทธิ์ต่าง ๆ ของแอลกอฮอล์หมดไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ต้องดื่มในปริมาณที่มากขึ้น หรืออาจเกิดจากการที่ร่างกาย โดยเฉพาะสมองของเรา มีการปรับตัวในลักษณะที่เคยชิน ต่อฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ ทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การบริโภคแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากขึ้น เพื่อให้ได้ฤทธิ์ที่พึงประสงค์ดั้งเดิม

3.4 ภาวะขาดแอลกอฮอล์

เกิดอาการเช่นเดียวกับภาวะขาดสารเสพติดทั่ว ๆ ไป หรือที่เรียกกันว่า อาการลงแดง เนื่องจากการบริโภค แอลกอฮอล์ในปริมาณหนึ่งอย่างต่อเนื่อง จะเกิดผลต่อการปรับตัวของสมอง ดังนั้นเมื่อปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายลดลง จึงส่งผลต่อการทำงานของสมอง ทำให้เกิดอาการ กระสับกระส่าย มือสั่น นอนไม่หลับ และต้องหวนกลับมาดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อระงับอาการเหล่านี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

ประเทศไทยในอดีตได้บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุรามายาวนาน 10 ปี เมื่อถึง พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) รัฐบาลไทยได้ออกกฎหมายที่เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493” ซึ่งมีส่วนสำคัญในการควบคุมการผลิตและจำหน่ายสุราในประเทศเป็นอย่างมากต่อมารัฐบาลยังได้ออกกฎหมายเพิ่มเติมหลายฉบับด้วยเหตุผลเพื่อลดผลกระทบที่เกิดจากสุราทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างเช่น การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วงเวลาที่กำหนดการจำกัดเนื้อหาโฆษณาการกำหนดเขต Zoning สถานบริการการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) และการออกกฎหมายควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) เป็นต้น หากพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังนี้การผลิตและนำเข้าสุรา (3.2.1) การขายและจำหน่าย (3.2.2) การโฆษณา (3.2.3) และการบริโภค (3.2.4) แอลกอฮอล์ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจุบันประเทศไทยบังคับใช้กฎหมายควบคุมการผลิตและการนำเข้าสุราอย่างเป็นระบบ โดยการผลิตสุราจะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติสุราและกฎหมายที่เกี่ยวข้องส่วนการนำเข้าสุราจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายสรรพสามิตและนโยบายแห่งรัฐ

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสุราในประเทศไทยอิงตามลำดับศักดิ์ของกฎหมาย 11 สามารถพิจารณาออกเป็นหลายลำดับด้วยกันการควบคุมการบริโภคแอลกอฮอล์ในประเทศไทยมีกฎหมายที่สำคัญหลายฉบับ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ก. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

หน่วยงานที่ดูแลและควบคุมการบริโภคสุรตาม พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ คือ กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งสังกัดในสำนักนายกรัฐมนตรีเหตุผลที่รัฐออกประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยเหตุที่ปัจจุบันได้มีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการ

บางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
ของประชาชนและจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้น ๆ ไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้
เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติดัวเลื่อมทรามลงเป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถาน
บริการนั้น ๆ รวมทั้งการแสดงด้วยทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยศีลธรรมวัฒนธรรมและ
ประเพณีอันดีของชาติต่อไป

สาระสำคัญตามกฎหมายฉบับนี้คือการกำหนดเกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาต
ตั้งเป็นสถานบริการด้านสุราจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. ไม่อยู่ใกล้วัดสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา
โรงพยาบาลสถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนสโมสรเยาวชนหรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วย
หอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว

2. ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัยอันจะก่อความเดือดร้อน รำคาญ แก่ประชาชน
ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงนอกจากนี้ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ยังได้กำหนดข้อห้ามสำหรับ
ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ดังต่อไปนี้

3. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ เข้าทำงาน
ในสถานบริการหรือยินยอมหรือปล่อยให้พลละละเลย ให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติน่าอาย
หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

4. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้พลละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า
20 ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้น เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (มาตรา
16/ 1) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตรวจ
เอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุนอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ

5. การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง 38

ข. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทยและเจ้าพนักงานจราจร

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือเนื่องจากการคมนาคมและขนส่งทาง
บกได้เจริญก้าวหน้าขยายตัวไปทั่วประเทศและเชื่อมโยงไปยังประเทศใกล้เคียงและจำนวน
ยานพาหนะในท้องถนนและทางหลวงได้ทวีจำนวนขึ้นเป็นลำดับประกอบกับประเทศไทยได้เข้า
เป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนนและพิธีสารว่าด้วยเครื่องหมายและสัญญาณตาม
ถนนสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกซึ่งได้ใช้บังคับมาว่าสิบปีให้เหมาะสมกับ
สภาพการจราจรและจำนวนยานพาหนะที่เพิ่มขึ้นและเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิตร่างกาย

และทรัพย์สินของประชาชน

แต่เหตุผลสำคัญที่ควรนำพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. 2522 มากล่าวไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเนื้อหาในบางมาตราของกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดและมีส่วนเกี่ยวข้องถึงการควบคุมการดื่มสุราของผู้ขับขี่ยานพาหนะให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด 39 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น
2. และผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาทหรือทั้ง จำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น มีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ถ้าการกระทำความผิดเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปีหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
3. ถ้าการกระทำความผิดเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาทและให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปีหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
4. ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาทและให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ค. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003)

หน่วยงานที่ดูแลการกำหนดยุทธศาสตร์ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ คือ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าว

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสาระสำคัญ และรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็กไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันสมควรกำหนดขั้นตอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนและมีพัฒนาการที่เหมาะสมอันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัวรวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรมตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบหรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและสมควรปรับปรุงวิธีการส่งเสริมความร่วมมือในการคุ้มครองเด็กระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้

สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

สาระสำคัญตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เป็นการวางมาตรการคุ้มครองเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับบริการบริโภคสุรา ดังนี้

1. แม้ว่าเด็กจะยินยอมหรือเป็นผู้ร้องขอก็ห้ามมิให้ผู้ใดขายแลกเปลี่ยนหรือให้สุราแก่เด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีโดยผู้ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับยกเว้นกรณีมีความจำเป็นในทางการแพทย์

2. ห้ามมิให้เด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีซื้อหรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อขายสุรา หากฝ่าฝืนจะถูกเรียกผู้ปกครองมาเพื่อว่ากล่าวตักเตือนถูกทาทัณฑ์บนต้องทำงานบริการสังคมโดยผู้ปกครองจะต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดขึ้นอีกหากปรากฏว่าผู้ปกครองฝ่าฝืนข้อกำหนดใด ๆ ในการดูแลเด็กในปกครองของตนผู้ปกครองจะถูกทาทัณฑ์บนและต้องวางเงินประกันซึ่งจำนวนเงินมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับฐานะ (ในกรณีที่ผู้ปกครองมีฐานะดีย่อมต้องจ่ายมากขึ้นเป็นลำดับ) หากมีทำผิดทัณฑ์บนภายในสองปีที่มีการวางเงินประกันเงินจำนวนนี้จะถูกริบเข้ากองทุนคุ้มครองเด็ก

3. ห้ามมิให้เด็กเสพสุราหรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อเสพสุราหากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและมีหนังสือเรียกผู้ปกครองมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการและระยะเวลาในการจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์และอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองต้องปฏิบัติหรือวางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อแก้ไขหรือป้องกันมิให้เด็กกระทำความผิดขึ้นอีกก็ได้หากปรากฏว่าผู้ปกครองของเด็กฝ่าฝืนบทบัญญัติให้นาบทบัญญัติมาตรา 3941 มาใช้บังคับโดยอนุโลม การว่ากล่าวตักเตือนทำทัณฑ์บนและจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ง. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008)

กฎหมายฉบับนี้ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายสุรา 3.2.2 (1) ข้อ ข. และในข้อ 3.2.3 (1) และการโฆษณาสุราซึ่งข้อความทางกฎหมายส่วนนั้นได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและข้อห้ามของผู้ขายหรือผู้จัดจำหน่ายสุราและผู้ทำโฆษณาเป็นการเฉพาะแต่กฎหมายฉบับนี้ยังออกข้อกำหนดด้านสิทธิและข้อห้ามสำหรับผู้ดื่มซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

1. ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา 42 สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมาย ว่าด้วยยา ยกเว้น

บริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลสถานที่ ราชการยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษา ที่สอนการผสมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา แห่งชาติ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน โดยทั่วไปสถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (มาตรา 31) หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกิน 10,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการบริโภคสุรา

ก. ประกาศกระทรวงการคลังเรื่องวิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. 2544 (ฉบับที่ 3)

หน่วยงานที่ดูแลการควบคุมการบริโภคสุราตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและกรมสรรพสามิตกระทรวงการคลัง

เหตุผลที่ใช้กฎหมายฉบับนี้เนื่องจากว่าคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 เห็นชอบนโยบายสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน โดยการส่งเสริมการผลิตสุราแช่ชนิดสุราผลไม้ สุราแช่พื้นเมืองและผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตรที่มีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรี อันเป็นการพัฒนาผลผลิตจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและฟื้นฟูเศรษฐกิจสร้างรายได้แก่ชุมชนตลอดจนสนับสนุนสิทธิพื้นฐานและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ กระทรวงการคลังจึงได้ออกประกาศกำหนดวิธีการบริหารงานสุราสำหรับสุราแช่ชนิดสุราผลไม้ สุราแช่พื้นเมือง และผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตร ที่มีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีเพิ่มเติมไว้

สาระสำคัญของประกาศแสดงไว้ในข้อที่ 12 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับฉลากที่ใช้ปิดภาชนะบรรจุสุราจะต้องระบุข้อความตามกฎหมายกำหนด ดังนี้

1. ชนิดสุรา
2. ชื่อสุรา
3. ชื่อผู้ได้รับอนุญาต
4. ที่ตั้งของสถานที่ทำสุรา
5. ส่วนประกอบหลักหรือวัตถุดิบที่ใช้ทำสุราแรงแอลกอฮอล์
6. ขนาดบรรจุ
7. วันเดือนปีที่บรรจุ
8. คำเตือนตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ข. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 272) พ.ศ. 2546 เรื่องสุรา

หน่วยงานที่ดูแลการควบคุมการบริโภคสุรตามประกาศฉบับนี้คือกรมอาหาร

และยา กระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลที่ใช้กฎหมายฉบับนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคจากการบริโภคสุราและกำหนดเงื่อนไขเพื่อมิให้เด็กดื่มสุราก่อนวัยอันควร

สาระสำคัญของประกาศคือการกำหนดให้ฉลากที่ใช้ปิดภาชนะบรรจุสุราต้องแสดงข้อความคำเตือนบนฉลากไว้อย่างชัดเจนเช่น

1. ห้ามจำหน่ายสุราแก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี
2. การดื่มสุราทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลง
3. เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีไม่ควรดื่ม

ค. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องกำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง พ.ศ. 2555 (กฎหมายห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรถบนทางสาธารณะ)

หน่วยงานที่ดูแลการควบคุมการบริโภคสุรตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้คือกระทรวงมหาดไทยและเจ้าพนักงานจราจร

เหตุผลที่ใช้กฎหมายฉบับนี้อาจกล่าวได้ว่าที่ผ่านมามีเกิดอุบัติเหตุกับคนที่มีอาการมึนเมาอยู่บ่อยครั้งในรถบนทางสาธารณะทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตและการออกกฎหมายฉบับนี้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในมิติต่าง ๆ เพื่อลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์

สาระสำคัญที่เป็นการควบคุมการดื่มของกฎหมาย คือ ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางในขณะที่ขับขี่หรือในขณะที่โดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ

สรุปโดยรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นกฎหมายควบคุมหรือจำกัดการดื่มสุราโดยเอาที่ตั้งสถานที่เวลาอายุรวมไปถึงการขับขี่ยานพาหนะเป็นเงื่อนไขในการออกข้อกำหนด

ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

1. ประวัติความเป็นมา

ปี พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ขยายหน่วยการสอนระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มายังจังหวัดสระแก้ว โดยได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว (ในขณะนั้น)

ปี พ.ศ. 2540 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้จัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศ สระแก้ว ในที่ดินสาธารณประโยชน์ แปลงโคกป่าเพ็ก อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว บนเนื้อที่ประมาณ 1,369 ไร่

ปัจจุบัน ได้เปลี่ยนชื่อจาก “วิทยาเขตสารสนเทศ สระแก้ว” เป็น “วิทยาเขตสระแก้ว” ประกอบด้วย 3 คณะ และ 1 กอง ได้แก่

คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ 6 สาขาวิชา, ปริญญาตรี ภาคพิเศษ 2 สาขาวิชา

คณะเทคโนโลยีการเกษตรจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ 2 สาขาวิชา

โครงการจัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และบริหารธุรกิจ ภาคปกติ 4 สาขาวิชา

และกองบริหารวิทยาเขตสระแก้ว สำนักงานอธิการบดี ดำเนินงานสนับสนุน

การจัดการศึกษาของทั้ง 3 คณะ

2. คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์

วิสัยทัศน์และพันธกิจ

วิสัยทัศน์

“ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สร้างองค์ความรู้ระดับสากล มุ่งสู่สังคมอุดมปัญญา”

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสังคมศาสตร์
2. วิจัยและสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสังคมศาสตร์
3. บริการทางวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
4. ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของไทย

ประวัติความเป็นมา

โครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ขออนุมัติโครงการเพื่อจัดตั้งคณะ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 ซึ่งผ่านการเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศ สระแก้ว ในคราวประชุม ครั้งที่ 1/ 2550 ซึ่งต่อมามหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดทำประกาศเรื่องการจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงาน พ.ศ. 2551 ลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2551 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 ให้มีส่วนงานที่ชื่อ “คณะสังคมศาสตร์ (สระแก้ว)” จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา วิจัยและบริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด

หลังจากนั้นมหาวิทยาลัยบูรพา ได้ประกาศ เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของ ส่วนงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2551 โดยให้มี ผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2551 กำหนดให้คณะ ฯ มีภาระหน้าที่เช่นเดิม แต่ให้เปลี่ยน ชื่อคณะจาก “คณะสังคมศาสตร์ (สระแก้ว)” เป็น “คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์” และอยู่ใน วิทยาเขตสารสนเทศสระแก้ว

ต่อมามหาวิทยาลัยบูรพา ได้ประกาศ เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ ของส่วนงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2552 กำหนดให้ “คณะวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์” อยู่ในวิทยาเขตสระแก้ว

ในปีการศึกษา 2553 คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้จัดการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ จำนวน 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการ บริหารทั่วไป สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และสาขาวิชาภูมิสารสนเทศศาสตร์ จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ และสาขาวิชาการบริหารทั่วไป

ในปีการศึกษา 2554 คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้จัดการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ เพิ่มขึ้นมาอีก 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และการค้าชายแดน และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในปีการศึกษา 2555 คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้จัดการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ เพิ่มขึ้นมาอีก 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ เพิ่มขึ้นมาอีก 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชานิติศาสตร์ (เป็นการจัดการเรียนการสอนภายใต้ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับคณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์

3. คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ประวัติ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย บูรพา จัดตั้งตามประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2551 เป็นคณะที่อยู่ใน วิทยาเขตสระแก้ว มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา วิจัยและบริการวิชาการด้านเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา เดิมเป็น โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นคณะ ฯ อย่างเป็นทางการ ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยบูรพา

เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

กลุ่มเทคโนโลยีการผลิตพืช

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา
วิทยาเขตสระแก้ว จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางทางด้านวิชาการการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยี
ของการผลิตพืช ทั้งทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพสรีรวิทยา การปรับปรุงพันธุ์ วิทยาการหลังเก็บเกี่ยว
และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตพืชให้กับนิสิต ซึ่งในปัจจุบันได้เปิดสอนในระดับปริญญา
ตรี โดยการศึกษาและวิจัยในสาขาวิชา มุ่งเน้นเพื่อให้นักศึกษาและคณาจารย์ นำความรู้ไปเผยแพร่
และอำนวยความสะดวก แก่ท้องถิ่น และประเทศชาติโดยส่วนรวม

กลุ่มเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในการอุตสาหกรรมการเลี้ยง
สัตว์ เพื่อเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนการผลิตในการทำปศุสัตว์ (Livestock) เพื่อตอบสนองความต้องการ
ของผู้บริโภคภายในประเทศ และภายนอกประเทศโดยการส่งออกผลผลิตและผลิตภัณฑ์
ทางด้านสัตว์ ซึ่งนำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการคัดเลือก
และปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของสัตว์ ประกอบด้วย เทคโนโลยีด้านการผสมเทียม
(Artificial insemination) การถ่ายฝากตัวอ่อน (Embryo transfer) การโคลนนิ่ง (Cloning) การใช้
เทคนิคทางด้านพันธุวิศวกรรม (Genetic engineering) ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีชีวภาพทางสัตว์
(Animal biotechnology) มาใช้ในการผลิตสัตว์และเกษตรกรรมด้านอื่น ๆ ที่เกษตรกรสามารถผลิต
อาหารเพื่อใช้บริโภคอย่างเพียงพอและส่งออกได้ด้วย นอกจากนี้แล้วยังเกี่ยวข้องกับการบริหาร
การจัดการฟาร์ม (Farm management) การศึกษาและวิจัยพัฒนาทางด้านโภชนาศาสตร์สัตว์
(Animal nutrition) ก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้การทำปศุสัตว์มีประสิทธิภาพ
รวมถึงบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ ทรัพยากรบุคคล
ทั้งนักปรับปรุงพันธุ์สัตว์ นักสัตวบาล และนักโภชนาการอาหารสัตว์ จึงเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง
ที่มีความจำเป็นในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ เพื่อที่จะทำให้ประเทศมีความพร้อมและศักยภาพ
ที่จะผลิตอาหารตอบสนองต่อความต้องการ ของผู้บริโภคและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

การเกษตร คือ การผลิตพืช หรือสัตว์ภายใต้การจัดการของมนุษย์ ผลผลิตที่ได้ไม่ว่าจะอยู่
ในรูปของเมล็ด ผล ใบ ดอก เส้นใย เนื้อ นม ไข่ หนัง ขน จะถูกนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการใช้สอย
หรือบริโภคหลังจากนั้น โดยธรรมชาติผลผลิตจากการเกษตรจากพืชจะมีลักษณะเป็นฤดูกาล
แต่ความต้องการใช้หรือบริโภคมีตลอดทั้งปี ดังนั้นผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยวจึงต้องได้รับการจัดการ

อย่างเหมาะสม เพื่อให้คงคุณภาพเดิม หรือได้รับการแปรรูปเพื่อให้อยู่ได้นาน โดยคุณค่าทางอาหาร ไม่เปลี่ยนแปลง การจัดการผลผลิตทางการเกษตรหลังการเก็บเกี่ยวต้องการองค์ความรู้ที่แตกต่างไป จากความรู้ในการผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนี้ จึงมีความรู้ในการจัดการกับผลผลิต เพื่อลดการสูญเสียและยืดอายุการเก็บรักษาหรืออายุการวางจำหน่ายให้ได้นาน ความรู้เหล่านี้มี ประโยชน์ต่อผู้ขาย ผู้ส่งออก หรือผู้แปรรูป เนื่องจากการแปรรูปที่ดีจำเป็นต้องมีวัตถุดิบที่มีคุณภาพ เก็บรักษาไว้เพื่อป้อนโรงงาน สาขาวิชาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ในประเทศไทยมากนักส่วนมากจะรู้จักกันในลักษณะสาขาย่อยของสาขาพืชสวน แต่ในความเป็น จริงงานทางด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ครอบคลุมทั้งด้านพืชไร่ วิศวกรรมเกษตร ตลอดจน เศรษฐศาสตร์เกษตร รวมถึงทางด้านสัตวศาสตร์และประมงอีกด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง งานด้าน การผลิตทางการเกษตรทุกชนิดย่อมต้องการความรู้หลังการผลิตหรือหลังการเก็บเกี่ยวของงาน นั้น ๆ เสมอ

ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร

กลุ่มวิชานี้จะมีความแตกต่างจากทุกกลุ่มวิชาที่เรามีเพราะการเรียนการสอนในด้านนี้ เป็นการเรียนการสอนที่ใช้ทั้งวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์มาประยุกต์รวมกัน เพราะเรามุ่งสร้าง บัณฑิต ที่มีความรู้ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์และประยุกต์ความรู้ทางวิชาการ เพื่อพัฒนาตนเอง และชี้นำสังคมภาคเกษตรและชนบท ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คำว่าชี้นำเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนที่ต้องประยุกต์ใช้ทั้งศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์และทางสังคมศาสตร์ รวมทั้งศาสตร์ทางศิลปะมาร่วมด้วย อย่างรายวิชาการจัดการธุรกิจเกษตรในชุมชน การผลิตสื่อ สิ่งพิมพ์ในงานส่งเสริมการเกษตร การผลิตสื่อวิทยุในงานส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาผู้นำชุมชน ในชนบท เหล่านี้ต้องใช้ทั้งวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์มาใช้ร่วมกัน นอกจากนั้นเราต้องใช้ศิลปะ มาช่วยในการเรียนการใช้กล้องถ่ายภาพ การจัดรายการวิทยุ การเขียนข่าว บทความทางการเกษตร เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิรติยา ใจเสียง และคณะ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 62.8) ซึ่งนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มเป็นบางโอกาส (ร้อยละ 85.5) รองลงมาคือ ดื่มเฉพาะวันหยุด (ร้อยละ 9.7) นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ ดื่มสุราผสม (ร้อยละ 49.9) รองลงมาคือ ดื่มสุรา (ร้อยละ 41.2) โดยนักศึกษาที่ดื่มสุราจะดื่ม ประมาณ 7 แก้วต่อครั้ง และนักศึกษาที่ดื่มสุราผสมจะดื่มประมาณ 7 แก้วต่อครั้ง ซึ่งนักศึกษา

ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เสียค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แต่ละครั้งเฉลี่ยคนละ 218 บาท

ภุชณิศา บริหาร (2549) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหญิงและวิธีการดำเนินชีวิตความรู้สึคนึกคิดของกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์จากการศึกษา พบว่า กลุ่มวัยรุ่นหญิงตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพราะความต้องการมีตัวตนอยู่ในกลุ่มเพื่อนอยากได้รับการยอมรับจากกลุ่มโดยอยู่ภายใต้ทัศนคติทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ไม่ได้ถือเป็นสิ่งที่ผิดและห้ามทำอีกหากแต่เป็นการกระทำในเชิงยอมรับกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของคุณ โดยยอมที่จะให้ลูกดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายใต้สภาพการณ์ที่พ่อแม่สามารถดูแลได้

สมพร สิทธิสงคราม (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ถือได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่ในสังคมและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นซึ่งในการศึกษาพบว่าการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ (ร้อยละ 48.20) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความเสี่ยงน้อย (ร้อยละ 30.50) มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เสี่ยงต่ออันตรายสูง (ร้อยละ 20.0) และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตราย (ร้อยละ 49.4) กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 56.8) และระดับสูง (ร้อยละ 43.1) กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูงมากที่สุด (ร้อยละ 53.7) และอิทธิพลทางสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อกลุ่มตัวอย่างคือ ได้รับการสนับสนุนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากพ่อแม่ระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 53.8) และกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับสูง (ร้อยละ 80.7) และสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 75.6)

ชลธิชา โรจนแสง (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่นในปี พ.ศ. 2550 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนเพราะเพื่อนชวน โดยซื้อสุราจากร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละครั้งของการดื่มสุราจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 100-200 บาท โดยเงินที่ใช้ในการดื่มสุราเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้และใช้เวลาในการดื่มสุราแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง กิจกรรม

ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำหลังจากดื่มสุราแล้วคือนอนหลับส่วนใหญ่บอกว่าการดื่มสุราไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ (ร้อยละ 80.20) และในอนาคตก็ยังคงดื่มสุราเป็นบางครั้งบางคราวต่อไป (ร้อยละ 80.20)

อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นมีทัศนคติในทางบวกต่อการดื่มสุรา ($\bar{X} = 141.6$, $S.D = 24.7$) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดื่มสุราในทางบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นกลุ่มที่ดื่มสุรา มีทัศนคติทางบวกค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 158.3$, $S.D = 12.2$) ต่อการดื่มสุรา ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่ไม่ดื่มสุรา มีทัศนคติทางลบเล็กน้อย ($\bar{X} = 113.6$, $S.D = 11.4$) ต่อการดื่มสุรา และทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อการดื่มสุราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษามูลเหตุและแรงจูงใจในการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (3) เพื่อการศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ 384 คน การวิเคราะห์ข้อมูลแยกออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสำนักวิชา โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (2) วิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (3) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา โดยใช้สถิติ Chi-square ผลการวิจัยสามารถสรุปได้โดยสังเขป ดังต่อไปนี้

1. มูลเหตุและแรงจูงใจในการดื่มสุรา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยปรากฏว่าสาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษาเพราะต้องการเข้าสังคมมากเป็นอันดับ 1 (ร้อยละ 16.90) อันดับ 2 คือ เพื่อนชวนดื่ม (ร้อยละ 15.20) และอันดับ 3 คือ คลายเครียด (ร้อยละ 13.90)

2. พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยปรากฏว่า

2.1 การดื่มสุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุที่ดื่ม คือ ช่วงอายุ 16-18 ปี (ร้อยละ 31.00)

2.2 สุราที่ดื่มในครั้งแรก คือ เบียร์ (ร้อยละ 40.10)

- 2.3 การดื่มสุรารั้งแรกจะดื่มกับเพื่อน (ร้อยละ 65.70)
- 2.4 การดื่มสุราในปัจจุบันส่วนใหญ่จะดื่ม 1-2 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 38.80)
- 2.5 การดื่มสุราจะมีการดื่มสุราที่ผับ บาร์ เชน (ร้อยละ 31.30) ส่วนใหญ่จะไม่ดื่มในมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 76.8)
- 2.6 สถานที่ดื่มในมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ หอพักนักศึกษา (ร้อยละ 9.2)
- 2.7 กิจกรรมที่ทำคือ การพูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือ การฟังเพลง และการร้องเพลง (ร้อยละ 28.9 25.9 และ 20.4) ตามลำดับ
- 2.8 ปริมาณการดื่มแต่ละครั้งจะดื่มหนึ่งกลม/ขวด (ร้อยละ 28.3) รองลงมา คือ 3-4 แก้ว (ร้อยละ 24.4)
- 2.9 ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 100-200 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 58.9)
- 2.10 เวลาในการดื่มเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมง/ครั้ง (ร้อยละ 60.7)
- 2.11 ส่วนมากจะไม่มีการใช้สารเสพติด แต่ก็มีบางส่วนที่สูบบุหรี่ (ร้อยละ 25.6)
- 2.12 ในอนาคตนักศึกษาส่วนใหญ่จะยังดื่มสุราเหมือนเดิม (ร้อยละ 44.0) การดื่มสุราจะไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน (ร้อยละ 71.4) และนักศึกษาเคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา (ร้อยละ 19.0)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกพฤติกรรม การดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ และสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มีพฤติกรรมการดื่มสุราไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องอายุที่ดื่มสุราในครั้งแรก ชนิดของสุราที่ดื่มในครั้งแรก ดื่มสุราบ่อยแค่ไหนในปัจจุบัน สถานที่ในการดื่มสุราในปัจจุบัน และการพบเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างการดื่มสุรา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กัณฑ์นิษฐ์ ผลแจ้ง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร
- (2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร (3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน วิเคราะห์หาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติไคสแควร์ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางลักษณะประชากรศาสตร์และปัจจัยทางการตลาดกับการตัดสินใจดื่มแอลกอฮอล์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิงมีอายุระหว่าง 20-22 ปีกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 และมีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 6,000-7,000 บาท นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภทสุราโดยจะดื่มทุกวันหยุดสัปดาห์ ส่วนสถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ผับ, บาร์ สำหรับเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็เพื่อผ่อนคลาย และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แอลกอฮอล์มากที่สุด คือ จำนวน 4-5 คน สำหรับปัจจัยทางการตลาดมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากที่สุด คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านราคาเป็นอันดับแรกตามลำดับปัจจัย ด้านผลิตภัณฑ์เป็นอันดับรองลงมา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการขายเป็นอันดับสุดท้าย

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยทางลักษณะประชากรศาสตร์ และปัจจัย ทางการตลาดกับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม สถานที่ในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แต่กลับไม่มี อิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านความถี่ในการดื่ม และเหตุผลในการดื่ม ส่วนอายุมีอิทธิพล ต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม สถานที่ในการดื่ม เหตุผลในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แต่กลับไม่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านความถี่ในการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับระดับชั้น ปีพบว่า มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านประเภท ของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม สถานที่ในการดื่ม เหตุผลในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แต่กลับไม่มี อิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และรายได้ต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม เหตุผลในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แต่กลับไม่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านความถี่ในการดื่ม และสถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์

นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม ความถี่ในการดื่ม และเหตุผลในการดื่ม แต่ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์กลับไม่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ใน ด้านสถานที่ในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนด้านราคามีอิทธิพลต่อการดื่ม แอลกอฮอล์ในด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม ความถี่ในการดื่ม และสถานที่ในการดื่ม

แต่กลับไม่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันด้านเหตุผลในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แอลกอฮอล์ สำหรับด้านช่องทางการจัดจำหน่ายพบว่ามีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ใน ด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่ม ความถี่ในการดื่ม สถานที่ในการดื่มและเหตุผลในการดื่ม แต่กลับไม่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสถานที่ในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่ม แอลกอฮอล์ และการส่งเสริมการขายมีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านประเภทของเครื่องดื่มที่ ชอบดื่ม ด้านสถานที่ในการดื่ม และเหตุผลในการดื่ม แต่กลับไม่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ใน ด้านความถี่ในการดื่ม และจำนวนคนที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์

อรทัย วลีวงศ์ สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และทักษพล ชรรมรังสี (2553) ได้ทำการศึกษา บทบาท และพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยงานวิจัยชิ้นนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีผลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนและพ่อแม่ และบทบาทของพ่อแม่ในการควบคุม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน รวมทั้งพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ ของพ่อแม่ โดยเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากเยาวชนไทยอายุ 13-18 ปี ในสถานศึกษาและในชุมชนจากสี่จังหวัดในสี่ภาคของประเทศไทยจำนวน 997 คน (ชายร้อยละ 51.8, หญิงร้อยละ 48.2)

ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ดื่มแอลกอฮอล์และเยาวชนที่มีพ่อหรือแม่คน ใดคนหนึ่งดื่มแอลกอฮอล์จะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเยาวชนที่ทั้งพ่อและ แม่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ 1.94 เท่า (Adjusted OR: 1.94, 95%CI: 1.19-3.14) และ 1.74 เท่า (Adjusted OR: 1.74, 95%CI: 1.14-2.66) ตามลำดับ สำหรับบทบาทของพ่อแม่ในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของลูกพบว่า เยาวชนที่พ่อแม่อนุญาตให้ดื่มแอลกอฮอล์ได้จะมีโอกาสเป็นนัก/ ดื่มมากกว่าเยาวชนกลุ่มที่พ่อแม่ห้ามไม่ให้ดื่ม 4.92 เท่า (Adjusted OR: 4.92, 95%CI: 3.60-6.71) และมีโอกาสที่จะเป็นนักดื่มอย่างหนัก (Binge drinker) 3.25 เท่า (Adjusted OR: 3.25, 95%CI: 2.36- 4.47) กรณีที่พ่อแม่ห้ามดื่มหากพ่อแม่มีการกำหนด กฎเกณฑ์ให้ชัดเจนว่าถ้าเยาวชนดื่มแอลกอฮอล์ จะมีการลงโทษอย่างไรจะยิ่งทำให้พฤติกรรมการดื่มของเยาวชนลดลงด้วย ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ได้แก่ การดื่มและเมาให้ลูกเห็น การใช้ให้ลูกไปซื้อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ การชักชวนและยื่นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ลูก เป็นพฤติกรรมที่พบเห็น ได้บ่อยของครอบครัวไทยที่ดื่มแอลกอฮอล์และเป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม แอลกอฮอล์ของเยาวชนงาน วิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่าบทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน นโยบายควรให้ความสำคัญและตระหนักถึง บทบาทของพ่อแม่ว่ามีส่วนในการป้องกันและควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยได้

ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อัฐรัตน์ (2555) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาระดับความคิดเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร ประชากร คือ วัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 400 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชรมาจากค่านิยม ในการบริโภคระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.24 รองลงมาได้แก่ด้านสื่อโฆษณาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.99 และความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.94 และอิทธิพลของเพื่อนและสื่อโฆษณามีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ PRECEDE model ของกรีนและคณะ เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 400 รายจากมหาวิทยาลัย 6 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.80 รองลงมา คือ อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 14.80 และระดับสูง ร้อยละ 11.40 ตามลำดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ทักษะคิดเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และแรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการอยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสัมพันธภาพของบุคคลภายในครอบครัว จากการวิจัยในครั้งนี้รัฐควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การซื้อขาย

เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์รวมถึงมาตรการเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์จากสื่อต่าง ๆ
ในการป้องกันและลดพฤติกรรมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของเยาวชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย “พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว และ (2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,146 คน (ฝ่ายทะเบียนนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษา, 2558)

2. กลุ่มตัวอย่าง

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 1,146 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยคำนวณจาก สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อน (การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

แทนค่าได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,146}{1+(1,146 \times 0.0025)} \\ &= 296.50 \\ &= 297 \text{ คน} \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เนื่องจากเป็นลักษณะประชากรที่คล้ายกัน คือ ระดับการศึกษาที่ทำการศึกษาแต่ละระดับแตกต่างกันชั้นปีและคณะ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,146 คน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามแต่ละหน่วย ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนสัดส่วนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

คณะ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์		
ชั้นปีที่ 1	301	78
ชั้นปีที่ 2	226	59
ชั้นปีที่ 3	259	67
ชั้นปีที่ 4	254	65
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		
ชั้นปีที่ 1	44	11
ชั้นปีที่ 2	14	4
ชั้นปีที่ 3	25	7
ชั้นปีที่ 4	23	6
รวม	1,146	297

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และ คณะ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
วิทยาเขตสระแก้ว เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ จำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open end) จำนวน 1 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 จากนั้นนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้
ในการวิจัย กำหนดนิยาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยา
เขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์
หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์
ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ได้แก่

3.1 ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา
3.2 พ.ต.อ.ประลอง เมฆอินทร์	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรโคกสูง
อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
3.3 นายรักศักดิ์ ชนะศึก	ผู้บริหารร้านอาหารริมสระมินิบาร์
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว

และนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนี
ความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of item objective congruence
หรือ IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 0.5 นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำ
ของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่ขอความอนุเคราะห์จากรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือที่อนุมัติไปให้อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตปริญญาตรี ในแต่ละชั้นปีทราบ เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเองผู้วิจัยได้แจกจ่ายแบบสอบถามไปจำนวน 297 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา และมีความสมบูรณ์จำนวน 297 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลที่ตรวจสอบให้คะแนน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่และร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว และ (2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว โดยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 297 คน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	115	39.00
หญิง	182	61.00
รวม	297	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีจำนวนคิดเป็น ร้อยละ 61.00 รองลงมาเป็น เพศชาย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 39.00

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	89	30.00
ชั้นปีที่ 2	63	21.20
ชั้นปีที่ 3	74	24.90
ชั้นปีที่ 4	71	23.90
รวม	297	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา ชั้นปีที่ 3 มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 24.90 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 23.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์	269	90.60
เทคโนโลยีการเกษตร	28	9.40
รวม	297	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 90.60 รองลงมา คณะเทคโนโลยีการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 9.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยดื่มสุรา

เคยดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	89	30.00
ดื่ม	208	70.00
รวม	297	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 70.00 และไม่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 30.00

ตารางที่ 6 ความถี่ของเหตุผลผู้ที่ไม่ดื่มสุรา

เหตุผลไม่ดื่มสุรา	ความถี่
1. คนในครอบครัว/ ที่บ้าน ไม่มีคนดื่มสุรา	39
2. เป็นอันตรายต่อสุขภาพ/ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับร่างกาย	45
3. ไม่แน่ใจรู้สึกว่าจะไม่ชอบเลยไม่ดื่มคนเมาสุรา	5
รวม	89

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้เหตุผลในการไม่ดื่มสุรา โดยเรียงอันดับความถี่ของปัญหาจากมากไปน้อย คือ (1) เป็นอันตรายต่อสุขภาพ/ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับร่างกาย (2) คนในครอบครัว/ ที่บ้าน ไม่มีคนดื่มสุรา และ (3) ไม่แน่ใจรู้สึกว่าจะไม่ชอบเลยไม่ดื่มคนเมาสุรา

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุราครั้งแรก

เริ่มดื่มสุราครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
10-15 ปี	24	11.00
16-20 ปี	95	46.00
20 ปีขึ้นไป	89	43.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุราครั้งแรกอายุ 16-20 ปี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมา อายุ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 43.00 และอายุ 10-15 ปี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 11.00

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุราชนิดใดครั้งแรก

ชนิดของสุราที่ดื่มครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
เหล้า	53	25.00
เบียร์	65	31.00
เหล้าปั่น	35	17.00
ไวน์/ สປาย	40	20.00
เหล้ายาคอง	3	1.00
เหล้าขาว	4	2.00
เหล้าขาวผสมน้ำแดง	2	1.00
สุราพื้นบ้าน เช่น สาโท/ อุ	6	3.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ชนิดของสุราที่ดื่มครั้งแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ จะดื่มเบียร์ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมา ดื่มเหล้า มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 25.00 และ ดื่มไวน์/ สປาย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้สึกครั้งแรกที่ดื่มสุรา

ความรู้สึกครั้งแรกที่ดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
เฉย ๆ	30	12.00
ชอบ	56	22.00
ไม่ชอบ	18	7.00
รู้สึกสับสน	16	6.00
รู้สึกผิด	9	4.00
ตื่นเต้น	105	41.00
วิงเวียนศีรษะ	20	8.00
รวม	254	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 9 พบว่า ความรู้สึกครั้งแรกที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตื่นเต้น มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมา ชอบ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 22.00 และ เฉย ๆ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 12.00

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามมีผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรก

ผู้ที่ร่วมดื่มสุราในครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มคนเดียว	20	7.00
ดื่มกับเพื่อน	145	48.00
ดื่มกับรุ่นพี่/ รุ่นน้อง	105	34.00
ดื่มกับพ่อแม่/ ครอบครัว	35	11.00
รวม	305	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมา ดื่มกับรุ่นพี่/ รุ่นน้อง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 34.00 และดื่มกับพ่อแม่/ ครอบครัว มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 11.00

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัย

การดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่จัดโดยองค์การนักศึกษา	11	6.00
ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่เข้าสาขาวิชา	10	5.00
ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่เข้ากลุ่มจังหวัด โรงเรียน ฯ	9	4.00
ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่เข้าหอพักนักศึกษา	32	15.00
ร่วมกิจกรรมที่จัดโดยชมรม เช่น ออกค่าย	50	24.00
งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ	66	32.00
อื่น ๆ ไปรดระบุ (ไม่ดื่มในมหาวิทยาลัย)	30	14.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า การดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่ งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ ร่วมกิจกรรมที่จัดโดยชมรม เช่น ออกค่าย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 24.00 และร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่เข้าหอพักนักศึกษามีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 15.00

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบัน

ชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
เหล้า	155	31.00
เบียร์	140	28.00
เหล้าปั่น	100	20.00
ไวน์/ สพาย	59	11.00
เหล้ายาดอง	10	2.00
เหล้าขาว	18	3.00
เหล้าขาวผสมน้ำแดง	8	2.00
สุราพื้นบ้าน เช่น สาโท/อุ	15	3.00
รวม	505	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 12 พบว่า ชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เหล้า มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมา เบียร์ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 28.00 และ เหล้าปั่น มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสาเหตุการดื่มสุรา

สาเหตุการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
รสชาติดี	17	4.00
ราคาถูก	9	2.00
หาซื้อง่าย	15	3.00
อยากลองอยากรู้	65	15.00
เพื่อนชวนดื่ม	50	11.00
ผลการเรียนต่ำ	14	3.00
เพื่อเข้าสังคม	20	5.00
เพื่อความโก้เก๋	22	5.00
มีรุ่นพี่บังคับ	16	4.00
คลายเครียด	21	5.00
อกหัก	32	7.00
บรรยากาศดี	14	3.00
ดื่มตามสื่อโฆษณา	10	2.00
แก้เซ็งเบื่อมีเรื่องก่อกวนใจ	68	16.00
ร่วมกิจกรรมนักศึกษาใหม่	26	6.00
ร่วมกิจกรรมสาขาวิชา เช่น รับประทานอาหาร	24	6.00
สาขาวิชาบายเนียร์		
ร่วมกิจกรรมกลุ่มโรงเรียน/ จังหวัด	12	3.00
	435	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 13 พบว่า สาเหตุการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ แก้เซ็งเบื่อมีเรื่องก่อกวนใจ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 16.00 รองลงมา อยากลองอยากรู้ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ

15.00 และ เพื่อนชวนดื่ม มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 11.00

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุรา

จำนวนครั้งที่ดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มทุกวัน	6	3.00
ดื่ม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์	70	34.00
ดื่ม 3-4 ครั้ง/ สัปดาห์	55	26.00
ดื่ม 1-2 ครั้ง/ เดือน	40	19.00
ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง	37	18.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า จำนวนครั้งที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ดื่ม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมา ดื่ม 3-4 ครั้ง/ สัปดาห์ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 26.00 และ ดื่ม 1-2 ครั้ง/ เดือน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 19.00

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงเวลาการดื่มสุรา

ช่วงเวลาการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
หลังเลิกเรียน	170	41.00
ก่อนสอบ	40	10.00
หลังสอบ	200	49.00
รวม	410	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 15 พบว่า ช่วงเวลาการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ดื่มหลังสอบ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา ดื่มหลังเลิกเรียน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 41.00 และ ดื่มนก่อนสอบ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานที่ดื่มสุรา

สถานที่ดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ที่พักนอคมหาวิทยาลัย	54	24.00
ร้านคาราโอเกะ	36	16.00
ผับ บาร์ เซค	52	23.00
ร้านนม	12	5.00
ร้านอาหารที่มีสุราขาย	68	31.00
รวม	222	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 16 พบว่า สถานที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ร้านอาหารที่มีสุราขาย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมา ที่พักนอคมหาวิทยาลัย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 24.00 และ ผับ บาร์ เซค มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 23.00

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานที่ดื่มสุราในมหาวิทยาลัย

สถานที่ดื่มสุราในมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
หอพักนักศึกษา	10	4.00
ถนนหน้าสถานีกีฬา ฯ	40	15.00
บริเวณที่จัดกิจกรรม	50	19.00
ไม่เคยดื่ม	160	62.00
รวม	260	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 17 พบว่า สถานที่ดื่มสุราในมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่เคยดื่ม มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมา บริเวณที่จัดกิจกรรม มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 19.00 และถนนหน้าสถานีกีฬา ฯ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 15.00

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเนื่องในโอกาสที่ดื่มสุรา

โอกาสในการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
พบปะสังสรรค์ตามงานต่าง ๆ	54	18.00
ผ่อนคลายจากการเรียน	24	8.00
ร่วมการแข่งขันกีฬา	33	10.00
รับประทานอาหารกับเพื่อน	42	14.00
ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน	66	22.00
สอบเสร็จ	40	13.00
ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่	18	6.00
ร่วมกิจกรรมสาขาวิชา เช่น รับประทานอาหารกับเพื่อน	14	5.00
บายเนียร์	12	4.00
รวม	303	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 18 พบว่า โอกาสที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 22.00 รองลงมาคือ พบปะสังสรรค์ตามงานต่าง ๆ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 18.00 และรับประทานอาหารกับเพื่อน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 14.00

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไปซื้อสุราตามสถานที่

สถานที่ซื้อสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายของชำ	130	36.00
ร้านอาหารที่มีสุราขาย	91	25.00
ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง	50	14.00
ร้านคาราโอเกะ	46	13.00
ผับ บาร์ เชน	42	12.00
รวม	359	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 19 พบว่า สถานที่ซื้อสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้านขายของชำ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ ร้านอาหารที่มีสุราขาย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 25.00 และร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 14.00

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผู้ร่วมดื่มสุรา

ผู้ร่วมดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	23	6.00
เพื่อน	132	32.00
แฟน	55	13.00
รุ่นน้อง	40	10.00
รุ่นพี่	97	24.00
อาจารย์	15	4.00
บุคลากร	27	6.00
พ่อ แม่ ผู้ปกครอง	22	5.00
รวม	411	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ร่วมดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เพื่อน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ รุ่นพี่ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 24.00 และแฟน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 13.00

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในกิจกรรมระหว่างการดื่มสุรา

กิจกรรมระหว่างการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ฟังเพลง	49	18.00
ร้องเพลง	52	20.00
พูดคุยกัน	43	16.00
ดูถ่ายทอดกีฬา	77	29.00
เล่นกีฬา	31	12.00

ตารางที่ 21 (ต่อ)

กิจกรรมระหว่างการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่	4	2.00
ร่วมกิจกรรมสาขาวิชา เช่น รับประทานอาหาร สาขาวิชาบายเนียร์	5	2.00
ร่วมกิจกรรมกลุ่มโรงเรียน/ จังหวัด	2	1.00
รวม	263	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 21 พบว่า กิจกรรมระหว่างการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่
ดูถ่ายทอดกีฬา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมาคือ ร้องเพลง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 20.00
และฟังเพลง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 18.00

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการผสมสุราที่ดื่ม

การผสมสุราที่ดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มโดยไม่ผสมอย่างอื่น	30	7.00
ผสมโซดา	79	18.00
ผสมน้ำเปล่า	100	23.00
ผสมโซดาน้ำ	167	38.00
ผสมน้ำผลไม้	27	6.00
ผสมน้ำอัดลม	33	8.00
รวม	436	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 22 พบว่า การผสมสุราที่ดื่มของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ผสม โซดาน้ำ
มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาคือ ผสมน้ำเปล่า มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 23.00
และผสม โซดา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 18.00

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อปริมาณการดื่มสุราแต่ละครั้ง

ปริมาณการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
หนึ่งกึ่ง (1 แก้วเล็ก)	5	2.00
หนึ่งแก้ว	6	3.00
3-4 แก้ว	10	5.00
หนึ่งกึ่ง (ครึ่งขวดแบน)	32	15.00
หนึ่งแบน	53	25.00
หนึ่งกลม/ ขวด	67	32.00
สองกลม/ ขวด	20	10.00
สามกลม/ ขวด	15	8.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 23 พบว่า ปริมาณการดื่มสุราแต่ละครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ หนึ่งกลม/ ขวด มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ หนึ่งแบน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 25.00 และหนึ่งกึ่ง (ครึ่งขวดแบน) มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 15.00

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการใช้สารเสพติดขณะดื่มสุรา

สารเสพติดในขณะดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
บุหรี	87	42.00
กัญชา	3	1.00
ยาบ้า	7	3.00
ยาไอซ์/ ยาอี	5	2.00
ไม่ใช้	106	52.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 24 พบว่า การใช้สารเสพติดขณะดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ไม่ใช้ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือ บุหรี มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 42.00 และยาบ้า มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 3.00

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา

ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
เงินเก็บของตน	42	17.00
เงินจากการทำงาน	20	8.00
เงินยืมจากเพื่อน	31	13.00
เงินจากการกู้ยืม/ ทุน	12	5.00
เงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง	139	57.00
รวม	244	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 25 พบว่า ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมาคือ เงินเก็บของตน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 17.00 และเงินยืมจากเพื่อน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 13.00

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราแต่ละครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 บาท	8	4.00
100-200 บาท	24	11.00
201-300 บาท	45	22.00
301-400 บาท	50	24.00
401-500 บาท	41	20.00
มากกว่า 500 บาท	40	19.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 26 พบว่า ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราแต่ละครั้ง ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ 301-400 บาท มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมาคือ 201-300 บาท มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 22.00 และ 401-500 บาท มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมหลังจากดื่มสุรา

พฤติกรรมหลังจากดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
กลับที่พัก	60	16.00
นอน	72	19.00
ทะเลาะวิวาท	21	6.00
มีเพศสัมพันธ์	15	4.00
เล่นการพนัน	35	10.00
ร้องเพลง	54	15.00
โทรศัพท์	64	17.00
ขับรถจักรยานยนต์เสียดัง	50	13.00
รวม	371	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 27 พบว่า พฤติกรรมหลังจากดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ นอน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 19.00 รองลงมาคือ โทรศัพท์ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 17.00 และกลับที่พัก มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 16.00

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เวลาในการดื่มสุรา

เวลาในการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/ ครั้ง	22	11.00
1-2 ชั่วโมง/ ครั้ง	47	23.00
3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง	95	45.00
5-6 ชั่วโมง/ ครั้ง	25	12.00
มากกว่า 6 ชั่วโมง/ ครั้ง	19	9.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 28 พบว่า เวลาในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ 3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือ 1-2 ชั่วโมง/ ครั้ง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 23.00

และ 5-6 ชั่วโมง/ ครั้ง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 12.00

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้ลักษณะคัมสุรา

ความรู้ลักษณะคัมสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมตัวเองไม่ได้	23	8.00
คลั่งไถ้	19	7.00
ง่วงนอน	20	7.00
รู้สึกทึ่กคะนอง	45	17.00
มีอาการทางเพศ	18	6.00
สนุกสนาน	153	55.00
รวม	278	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 208)

จากตารางที่ 29 พบว่า ความรู้ลักษณะคัมสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ สนุกสนาน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาคือ รู้สึกทึ่กคะนอง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 17.00 และควบคุมตัวเองไม่ได้ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 8.00

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาท ระหว่างการคัมสุรา

เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาท ระหว่างคัมสุรา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	183	88.00
ไม่เคย	25	12.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาท ระหว่างการคัมสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมาคือ ไม่เคย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 12.00

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ดื่มสุรามีผลกระทบต่อผลการเรียน

การดื่มสุรามีผลกระทบต่อผลการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียนดีขึ้น	28	14.00
ผลการเรียนต่ำ	84	40.00
ไม่กระทบกับผลการเรียน	96	46.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 31 พบว่า การดื่มสุรามีผลกระทบต่อผลการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่กระทบกับผลการเรียน มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาคือ ผลการเรียนต่ำ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 40.00 และผลการเรียนดีขึ้น มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 14.00

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามการดื่มสุราในอนาคต

การดื่มสุราในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	79	38.00
เหมือนเดิม	113	54.00
ลดลง	11	5.00
ไม่ดื่มเลย	5	3.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 32 พบว่า การดื่มสุราในอนาคตของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เหมือนเดิม มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมาคือ เพิ่มขึ้น มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 38.00 และลดลง มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา

การประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	29	14.00
ไม่เคย	179	86.00
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 33 พบว่า การประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ไม่เคย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมาคือ เคย มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 14.00

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ตารางที่ 34 ความถี่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. การดื่มสุราในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติใครใคร่ดื่มกันควรให้คำแนะนำผู้ดื่มถึงปริมาณและความเหมาะสมในการดื่ม	15
2. ควรณรงค์ลด ละ เลิก การดื่มตั้งแต่ในระดับประถมศึกษารวมถึงในครอบครัวเพราะเด็กเห็นคนในครอบครัวดื่มก็ทำตาม	5
3. ควรยอมรับว่าปัจจุบันการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติไม่ควรควบคุมเกินไป แต่ควรให้ผู้ดื่มรู้จักรับผิดชอบตัวเองและผู้อื่น	3
รวม	23

จากตารางที่ 34 พบว่า ผู้รับบริการ ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเรียงอันดับความถี่ของปัญหาจากมากไปน้อย คือ (1) การดื่มสุราในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติใครใคร่ดื่มกันควรให้คำแนะนำผู้ดื่มถึงปริมาณและความเหมาะสมในการดื่ม (2) ควรณรงค์ลด ละ เลิก การดื่มตั้งแต่ในระดับประถมศึกษารวมถึงในครอบครัว

เพราะเด็กเห็นคนในครอบครัวดื่มก็ทำตาม และ (3) ควรยอมรับว่าปัจจุบันการดื่มสุราเป็นปกติ
ไม่ควรควบคุมเกินไปแต่ควรให้ผู้ดื่มรู้จักรับผิดชอบตัวเองและผู้อื่น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว และ (2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยทำการศึกษาจากนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 297 คนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ศึกษาในชั้นปีที่ 1 อยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์

2. ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ผลการศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้วพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 70.00 และไม่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 30.00 โดยเหตุผลสำคัญของผู้ที่ไม่ดื่มสุรา คือ (1) เป็นอันตรายต่อสุขภาพ/ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับร่างกาย (2) คนในครอบครัว/ที่บ้าน ไม่มีคนดื่มสุรา และ (3) ไม่แน่ใจ รู้สึกว่าไม่ชอบเลยไม่ดื่มคนเมาสุรา

2. พฤติกรรมของนิสิตที่ดื่มสุรา พบว่า

2.1 เหตุผลและความรู้สึกในการดื่มสุราในครั้งแรกพบว่า ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุราครั้งแรกอายุ 16-20 ปี ส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ความรู้สึกครั้งแรกที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตื่นเต้น โดยผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่ ดื่มกับเพื่อน และชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ คือ เหล้า

2.2 พฤติกรรมการดื่มสุราเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยพบว่า การดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่ งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ

2.3 เวลา สถานที่และค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราพบว่า ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ดื่ม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์ ส่วนใหญ่ ดื่มหลังสอบ เวลาในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ 3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง ดื่มที่ร้านอาหารที่มีสุราขาย ส่วนใหญ่ไม่เคยดื่มในมหาวิทยาลัย สถานที่ซื้อสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้านขายของชำ

ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราแต่ละครั้ง 301-400 บาท

2.4 เหตุผลแรงจูงใจในการของการดื่มสุราของนิสิตพบว่า โอกาสที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน โดยมีกิจกรรมระหว่างการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดูถ่ายทอดกีฬา ส่วนใหญ่ดื่มแบบผสม โขดน้ำ และ ปริมาณการดื่มสุราแต่ละครั้งส่วนใหญ่ หนึ่งกลม/ ขวด

2.5 พฤติกรรมหลังการดื่มสุราของนิสิต พบว่า ความรู้สึกขณะดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ สนุกสนาน และพฤติกรรมหลังจากดื่มสุรา ส่วนใหญ่ นอน

2.6 ผลกระทบที่ส่งผลต่อการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่กระทบกับผลการเรียน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้วมีดังนี้

1. การดื่มสุราในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติใครใคร่ดื่มกันควรให้คำแนะนำผู้ดื่มถึงปริมาณและความเหมาะสมในการดื่ม
2. ควรณรงค์ลด ละ เลิก การดื่มตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาจนถึงในครอบครัว เพราะเด็กเห็นคนในครอบครัวดื่มก็ทำตาม
3. ควรยอมรับว่าปัจจุบันการดื่มสุราเป็นปกติไม่ควรควบคุมเกินไปแต่ควรให้ผู้ดื่มรู้จักรับผิดชอบตัวเองและผู้อื่น

อภิปรายผล

ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้วพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 70.00 และไม่ดื่มสุรา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 30.00 โดยเหตุผลสำคัญของผู้ที่ไม่ดื่มสุรา คือ (1) เป็นอันตรายต่อสุขภาพ/ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับร่างกาย (2) คนในครอบครัว/ ที่บ้านไม่มีคนดื่มสุรา และ (3) ไม่แน่ใจว่าไม่ชอบเลยไม่ดื่มคนเมาสุราซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิรัตติยา ใจเสียง และคณะ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 62.80) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามทำให้การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวันของนิสิตและประชาชนในสังคม รวมทั้งสื่อโฆษณาในปัจจุบันมีอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะในสังคมออนไลน์

2. พฤติกรรมของนิสิตที่ดื่มสุรา พบว่า

2.1 เหตุผลและความรู้สึกในการดื่มสุราในครั้งแรกพบว่า ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มสุราครั้งแรกอายุ 16-20 ปี ส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ความรู้สึกแรกที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เริ่มต้น โดยผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ดื่มกับเพื่อนและ ชนิดของสุราที่ดื่มปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ คือ เหล้าซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 พบว่า การดื่มสุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุที่ดื่มคือ ช่วงอายุ 16-18 ปี (ร้อยละ 31.00) สุราที่ดื่มในครั้งแรกคือเบียร์ (ร้อยละ 40.10) และการดื่มสุราครั้งแรกจะดื่มกับเพื่อน (ร้อยละ 65.70) และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัญต์กนิษฐ์ ผลแจ้ง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุรา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงเวลาอยากลองและอยากรู้อยากเห็นและมีกลุ่มเพื่อนเป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ จึงง่ายแก่การดื่มสุราเป็นครั้งแรก

2.2 พฤติกรรมการดื่มสุราเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยพบว่า การดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมสังสรรค์ในมหาวิทยาลัยเป็น โอกาสที่นิสิตทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมและได้พบปะกันทำให้อีกโอกาสในการดื่มสุราเกิดขึ้นได้ง่าย

2.3 เวลา สถานที่และค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราพบว่า ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ดื่ม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์ ส่วนใหญ่ ดื่มหลังสอบ เวลาในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ 3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง ดื่มที่ร้านอาหารที่มีสุราขาย ส่วนใหญ่ไม่เคยดื่มในมหาวิทยาลัย สถานที่ซื้อสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้านขายของชำค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราแต่ละครั้ง 301-400 บาทซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 พบว่า การดื่มสุราในปัจจุบันส่วนใหญ่จะดื่ม 1-2 ครั้ง/ เดือน (ร้อยละ 38.80) การดื่มสุราจะมีการดื่มสุราที่ผับ บาร์ เชน (ร้อยละ 31.30) สถานที่ดื่ม

ในมหาวิทยาลัยมากที่สุดคือหอพักนักศึกษา (ร้อยละ 9.20) ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 100-200 บาท/ ครั้ง (ร้อยละ 58.90) แต่สอดคล้องในช่วงเวลาที่ดื่มคือ เวลาในการดื่มเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง (ร้อยละ 60.70) แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ชลธิชา โรจนแสง (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2550 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน โดยซื้อสุราจากร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละครั้งของการดื่มสุราจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 100-200 บาท โดยเงินที่ใช้ในการดื่มสุราเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้และใช้เวลาในการดื่มสุราแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพบริบทพื้นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกันและสภาพเศรษฐกิจการเงินของนิสิตในแต่ละสถาบันที่แตกต่างกันจึงส่งผลในพฤติกรรมแตกต่างกันในบางประเด็น

2.4 เหตุผลแรงจูงใจในการของการดื่มสุราของนิสิตพบว่า โอกาสที่ดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน โดยมีกิจกรรมระหว่างการดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดูถ่ายทอดกีฬา ส่วนใหญ่ดื่มแบบผสมโซดา น้ำ และ ปริมาณการดื่มสุราแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ หนึ่งกลม/ขวด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นริศญา ใจเสียง และคณะ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มเป็นบางโอกาส (ร้อยละ 85.5) และส่วนใหญ่ดื่มสุราผสม (ร้อยละ 49.90) และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัญต์กนิษฐ์ ผลแจ้ง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า สถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคือ ผับ, บาร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพฤติกรรมในการดื่มเกิดขึ้นได้ง่ายในการออกไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อน โดยเฉพาะในการเที่ยวกลางคืนตามผับ บาร์ รวมถึงโปรโมชั่นในการขายของร้านกลางคืนส่งเสริมในการดื่มที่ผสมเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ จึงทำให้นิสิตนิยมการดื่มแบบผสม โดยเฉพาะโซดา

2.5 พฤติกรรมหลังการดื่มสุราของนิสิต พบว่า ความรู้ลักษณะดื่มสุราของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ สนุกสนาน และพฤติกรรมหลังจากดื่มสุรา ส่วนใหญ่ นอนซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของผลการศึกษาของ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 พบว่าการดื่มสุราช่วยเพิ่มความสุขและหลังจากการดื่มจะกลับเข้านอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลของสารเคมีในสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีฤทธิ์ช่วยกระตุ้นประสาททำให้เลือดสูบฉีดเร็วจึงสร้างความตื่นตัวเวลาดื่มและหลังดื่มในปริมาณมากพอสมควรจะทำให้เกิดภาวะง่วงนอนได้

2.6 ผลกระทบที่ส่งผลต่อการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่กระทบกับผลการเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของผลการศึกษาของ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ได้ทำการวิจัย

เรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 พบว่า ในอนาคตนักศึกษาส่วนใหญ่จะยังดื่มสุราเหมือนเดิม (ร้อยละ 44.00) การดื่มสุราจะไม่ส่งผลกระทบต่อ กับผลการเรียน (ร้อยละ 71.40) และนักศึกษาเคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา (ร้อยละ 19.00) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวัยของนิสิตยังไม่สุภาพร่างกายที่สมบูรณ์จึงยังไม่ส่งผลกระทบต่อ ในปัจจุบัน ประกอบกับกฎหมายที่ควบคุมการดื่มของรัฐในปัจจุบันเข้มงวดจึงทำให้นิสิตต้องระมัดระวังตัว มากขึ้นจึงยังไม่ส่งผลกระทบมากนัก

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาเขตสระแก้ว มีดังนี้ (1) การดื่มสุราในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติใครใคร่ดื่มกันควรให้คำแนะนำ ผู้ดื่มถึงปริมาณและความเหมาะสมในการดื่ม (2) ควรณรงค์ลด ละ เลิก การดื่มตั้งแต่ในระดับ ประถมศึกษารวมถึงในครอบครัวเพราะเด็กเห็นคนในครอบครัวดื่มก็ทำตาม และ (3) ควรยอมรับว่า ปัจจุบันการดื่มสุราเป็นปกติไม่ควรควบคุมเกินไปแต่ควรให้ผู้ดื่มรู้จักรับผิดชอบตัวเองและผู้อื่น ซึ่งในการที่จะลดละเลิกการดื่มสุราของนิสิตได้นั้นบทบาทของสถานบันครอบครัวหรือพ่อแม่ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยในการลดการดื่มสุราได้จากผลการศึกษาของ อรทัย วลีวงศ์, สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และทักษพล ธรรมรังสี (2553) ได้ทำการศึกษา บทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อ ผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย พบว่า เยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ดื่มแอลกอฮอล์ และเยาวชนที่มีพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งดื่มแอลกอฮอล์จะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่าเยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ 1.94 เท่า (Adjusted OR: 1.94, 95%CI: 1.19-3.14) และ 1.74 เท่า (Adjusted OR: 1.74, 95%CI: 1.14-2.66) ตามลำดับ สำหรับบทบาทของพ่อแม่ ในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของลูกพบว่า เยาวชนที่พ่อแม่อนุญาตให้ดื่มแอลกอฮอล์ ได้จะมีโอกาสเป็นนัก/ ดื่มมากกว่าเยาวชนกลุ่มที่พ่อแม่ห้ามไม่ให้ดื่ม 4.920 เท่า (Adjusted OR: 4.92, 95%CI: 3.60-6.71) และมีโอกาสที่จะเป็นนักดื่มอย่างหนัก (Binge drinker) 3.25 เท่า (adjusted OR: 3.25, 95%CI: 2.36-4.47) กรณีที่พ่อแม่ห้ามดื่มหากพ่อแม่มีการกำหนด กฎเกณฑ์ให้ชัดเจนว่า ถ้าเยาวชนดื่มแอลกอฮอล์จะมีการลงโทษอย่างไรจะยิ่งทำให้พฤติกรรมการดื่มของเยาวชนลดลง ด้วย ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ได้แก่ การดื่มและมาให้ลูก เห็น การใช้ให้ลูกไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ การชักชวนและยื่นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ลูก เป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้บ่อยของครอบครัวไทยที่ดื่มแอลกอฮอล์และเป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการศึกษา พบว่า สาเหตุที่นิสิตบางส่วน ไม่ดื่มสุราเพราะเห็นว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ/ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับร่างกาย และ คนในครอบครัว/ ที่บ้านไม่มีคนดื่มสุรา ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมหาวิทยาลัย ควรณรงค์ปลูกจิตสำนึกในการไม่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งให้เห็นโทษและผิภคภัยที่เกิดขึ้น เช่น การติดฉลากให้เห็นถึงโทษ เช่นเดียวกับบุหรี่ และควรณรงค์ส่งเสริมให้คนครอบครัว ทุกคนครอบครัว ไม่ดื่มสุราซึ่งอาจช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

2. ผลการศึกษา พบว่า นิสิตโดยส่วนใหญ่กว่า ร้อยละ 70 ดื่มสุรา ดังนั้น เพื่อให้ นิสิตลด ละ เลิก ควรส่งเสริมกิจกรรมการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์แก่นิสิตเพิ่มขึ้น เช่น กิจกรรมการเล่นดนตรี กีฬา หรือการออกกำลังกายกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดเวลาที่นิสิตจะไปดื่มสุรา

3. ผลการศึกษา พบว่า นิสิตเสนอแนะว่าการดื่มสุราในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติใครใคร่ก็ดื่มกันควรให้คำแนะนำผู้ดื่มถึงปริมาณและความเหมาะสมในการดื่ม ดังนั้น หากไม่สามารถให้นิสิตเลิกการดื่มสุราได้ ก็ควรสร้างแนวคิดในการดื่มอย่างปลอดภัย เช่น โครงการเมาไม่ขับ เกรียดไม่ดื่ม ดื่มอย่างมีสติ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการลด ละ เลิก พฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จเพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราในปัจจุบัน

2. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาสาเหตุในเชิงลึก เพื่อนำไปแนวทางแก้ไขปัญหานั้นที่แท้จริงต่อไป

บรรณานุกรม

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (ม.ป.ป.). *ผลกระทบเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์.*

เข้าถึงได้จาก: <http://www.dmh.moph.go.th/news/view.asp?id>

กัณฑ์กนิษฐ ผลแจ้ง. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*

ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชานิเทศศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

บุญศรี คำชาย. (2542). *จิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์*

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

บุญศรี คำชาย. (2545). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง. กรุงเทพฯ:*

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์. (2552). เข้าถึงได้จาก <http://www.novabizz.com/>

NovaAce/Behavior

ชลธิชา โรจนแสง. (2550). *เยาวชนไทย: กรณีศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา*

มหาวิทยาลัยขอนแก่นในปี พ.ศ. 2550. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ช่อแก้ว ร่มสุข และจรรยาธรณ อธิรัตน์. (2555). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภค*

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร.

วารสารการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 5(1), 50-62.

จิตติมน ตื่อเสาวลักษณ์. (2556). *พฤติกรรมการซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในตำบลอ่างศิลา*

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เทพินทร์ พัชรานุรักษ์. (2541). *พฤติกรรมการบริโภคสุรา: ทบทวนองค์ความรู้สถานการณ์*

และปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยั่งยืน. นนทบุรี:

สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

นภาพรณัฏ เต่งแก้ว. (2543). *พฤติกรรมการบริโภคสุราเบียร์และบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัย*

เชียงใหม่. เชียงใหม่: รายงานการวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นริศญา ใจเสียง, จุไรรัตน์ อื่นคำ, ปรีชา ล่ามช้าง และยงยุทธ ไชยพงศ์. (2549). *พฤติกรรม*

การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่:

ภาควิชาสถิติคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประกาศกระทรวงการคลังเรื่องวิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. 2544 (ฉบับที่ 3). (2544, 24 ธันวาคม).

ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-7.

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 272) พ.ศ. 2546 เรื่องสุรา. (2546, 11 กรกฎาคม).

ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1.

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องกำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บนทาง พ.ศ. 2555. (2555, 7 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 6

ฝ่ายทะเบียนนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษา. (2558). จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย

บูรพา วิทยาเขตสระแก้ว คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558. สระแก้ว: มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (2551, 13 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา.

หน้า 34-49.

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546. (2546, 2 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-29.

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522. (2522, 29 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-48.

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509. (2509, 4 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 411-419.

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493. (2493, 21 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-13.

ภุชฉินา บริหาร. (2549). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหญิง.

การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว. (2548, 30 มีนาคม). ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาเขตสระแก้ว เรื่องแนวทางการพิจารณาโทษนักศึกษาผู้กระทำผิดวินัยนักศึกษา.

สระแก้ว: มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.

รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล. (2555). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร.

รามาชิปตีพยาบาลสาร, 18(2), พฤษภาคม-สิงหาคม 2555.

รัตนาวดี ชัญญุโชติ. (2553). พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ

อำเภอเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ:
 นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลัทธิธรรม. (2544). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิรินทิพย์ มีสุข และอำไพ รัตมี. (2545). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มสุรา
 แผลผลไม้มองสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาโภชนาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร สิทธิสงคราม. (2549). *ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น.
 การค้นคว้าแบบอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาล,
 คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม. (2549). *มาตรฐานผลิตภัณฑ์
 อุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2546). *จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดบุ๊คเซ็น.
 สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์. (2553). *พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 สุรนารี ปีการศึกษา 2551*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย. (2541). *ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพานิช.
- แสงหล้า อินทจักร์. (ม.ป.ป.). *ปัญหาการเสพแอลกอฮอล์กับความมั่นคงของชาติ*. ม.ป.ป.
 หทัยชนนี บุญเจริญ. (ม.ป.ป.). *การดื่มสุราและผลกระทบต่อสุขภาพจิตโรงพยาบาลสวนปรุง
 เข้าถึงได้จาก: [http://www.cas.or.th/data/seminar/13Dec06/Symposium_A/
 A4_2.pdf?PHPSESSID=baa541d91f15603f22396e9c4085f34a](http://www.cas.or.th/data/seminar/13Dec06/Symposium_A/A4_2.pdf?PHPSESSID=baa541d91f15603f22396e9c4085f34a)*
- อรทัย วลีวงศ์, สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และทักษพล ธรรมรังสี. (2553). *รายงานการวิจัยบทบาท
 และพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย.
 กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ*.
- อรรวรรณ หุ่นดี. (2536). *ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- อ้อยทิพย์ ถานันตะ. (2550). *ทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.

อำนาจ พิรุณสาร. (2537). *การตีพิมพ์และการให้คุณค่าของเหล่าของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร*
ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับขี่จักรยานยนต์รับจ้าง. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชามานุษยวิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

Gerrig, P.G. & Zimbardo, J. (2005). *Psychology and life*. New York: Harper Collins.

Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper & Row

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

พฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว ปีการศึกษา 2558

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นการสำรวจพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้วปีการศึกษา 2558 โดยผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ช่วยตอบแบบสอบถามนี้ และขอได้โปรดตอบให้ครบทุกข้อตามความเห็นของท่านเพื่อจะได้้นำผลไปใช้ประโยชน์ดังกล่าว ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบให้ทั้งหมดจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะสภาพรวมเท่านั้น

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. นักศึกษาชั้นปีที่

ชั้นปีที่ 1

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3

ชั้นปีที่ 4

3. คณะ

วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์

เทคโนโลยีการเกษตร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาเขตสระแก้ว

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของท่าน

1. คุณดื่มสุราหรือไม่

ไม่ดื่ม (โปรดระบุเหตุผลการไม่ดื่มสุรา).....

.....
(ไม่ต้องตอบคำถามข้อต่อไป)

ดื่ม (โปรดตอบคำถามข้อต่อไป)

2. คุณดื่มสุราครั้งแรกเมื่อคุณอายุเท่าไร

ต่ำกว่า 10 ปี

10-15 ปี

16-20 ปี

20 ปีขึ้นไป

3. คุณดื่มสุราชนิดใดในครั้งแรก

เหล้า

เบียร์

เหล้าปั่น

ไวน์/ สปาย

เหล้ายาดอง

เหล้าขาว

เหล้าขาวผสมน้ำแดง

สุราพื้นบ้าน เช่น สาโท/ อุ

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. คุณดื่มสุราในครั้งแรกรู้สึกอย่างไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เฉย ๆ

ชอบ

ไม่ชอบ

รู้สึกสับสน

รู้สึกผิด

ตื่นเต้น

วิงเวียนศีรษะ

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. คุณดื่มสุราในครั้งแรกคุณดื่มกับใคร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

ดื่มคนเดียว

ดื่มกับเพื่อน

ดื่มกับรุ่นพี่/ รุ่นน้อง

ดื่มกับพ่อแม่/ ครอบครัว

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. เมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยคุณดื่มสุราครั้งแรกในโอกาสใด

- ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่จัดโดยองค์การนักศึกษา
- ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่เข้าสาขาวิชา
- ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาเข้ากลุ่มจังหวัด โรงเรียน ฯ
- ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่เข้าหอพักนักศึกษา
- ร่วมกิจกรรมที่จัดโดยชมรมเช่นออกค่าย
- งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ปัจจุบันคุณดื่มสุราชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- เหล้า
- เบียร์
- เหล้าปั่น
- ไวน์/ สปาย
- เหล้ายาดอง
- เหล้าขาว
- เหล้าขาวผสมน้ำแดง
- สุราพื้นบ้าน เช่น สาโท/ อุ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

8. คุณดื่มสุราเพราะอะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- รสชาติดี
- ราคาถูก
- หาซื้อง่าย
- อยากลองอยากรู้
- เพื่อนชวนดื่ม
- ผลการเรียนต่ำ
- เพื่อเข้าสังคม
- เพื่อความโก้เก๋
- มีรุ่นพี่บังคับ
- คลายเครียด
- ออกหัก
- บรรเทาอากาศดี
- ดื่มตามสื่อโฆษณา
- แก้เซ็งเบื่อบ้างเรื่องกุ่มใจ
- ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่
- ร่วมกิจกรรมสาขาวิชาเช่นรับน้องเข้าสาขาวิชาบายเนียร์
- ร่วมกิจกรรมกลุ่มโรงเรียน/ จังหวัด
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9. คุณดื่มสุราบ่อยแค่ไหน

- ดื่มทุกวัน
- ดื่ม 3-4 ครั้ง/ สัปดาห์
- ดื่ม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์
- ดื่ม 1-2 ครั้ง/ เดือน
- ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

10. คุณดื่มสุราช่วงเวลาใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ก่อนเรียน หลังเลิกเรียน
- ก่อนสอบ หลังสอบ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. คุณดื่มสุราสถานที่ใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ที่พักนอกมหาวิทยาลัย ร้านคาราโอเกะ
- ผับบาร์เชค ร้านนม
- ร้านอาหารที่มีสุราขาย อื่น ๆ โปรดระบุ.....
12. คุณดื่มสุราสถานที่ใดในมหาวิทยาลัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- หอพักนักศึกษา ถนนหน้าสถานกีฬา ฯ
- ห้องชมรม ห้องเรียน
- บริเวณที่จัดกิจกรรม ไม่เคยดื่ม
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
13. คุณดื่มสุราเนื่องในโอกาสอะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- พบปะสังสรรค์ตามงานต่าง ๆ ผ่อนคลายจากการเรียน
- ร่วมการแข่งขันกีฬา รับประทานอาหารกับเพื่อน
- ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน สอบเสร็จ
- ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่
- ร่วมกิจกรรมสาขาวิชา เช่น รับประทานอาหารบายเนียร์
- ร่วมกิจกรรมกลุ่มจังหวัด/ โรงเรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
14. คุณหาซื้อสุราสถานที่ใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ร้านขายของชำ ร้านอาหารที่มีสุราขาย
- ร้านนม ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง
- ร้านคาราโอเกะ ผับบาร์เชค
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

15. คุณดื่มสุรากับใคร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ คนเดียว	☐ เพื่อน
☐ แฟน	☐ รุ้่นน้อง
☐ รุ้่นพี่	☐ อาจารย์
☐ บุคลากร	☐ พ่อแม่ผู้ปกครอง
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

16. ระหว่างการดื่มสุร่าคุณทำกิจกรรมอะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ ฟังเพลง	☐ ร้องเพลง
☐ พูดคุยกัน	☐ ถ่ายทอดกีฬา
☐ เล่นกีฬา	☐ ร่วมกิจกรรมรับนักศึกษาใหม่
☐ ร่วมกิจกรรมกลุ่มจังหวัด/ โรงเรียน	
☐ ร่วมกิจกรรมสาขาวิชา เช่น รุ้่นน้องเข้าสาขาวิชา บายเนียร์	
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

17. คุณดื่มสุร่าผสมอะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ ดื่มโดยไม่ผสมอย่างอื่น	☐ ผสมโซดา
☐ ผสมน้ำเปล่า	☐ ผสมโซดาน้ำ
☐ ผสมน้ำผลไม้	☐ ผสมน้ำอัดลม
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

18. คุณดื่มสุร่าในแต่ละครั้งเป็นปริมาณเท่าไร

☐ หนึ่งกั๊ง (1 แก้วเล็ก)	☐ หนึ่งแก้ว
☐ 3-4 แก้ว	☐ หนึ่งกั๊ง (ครึ่งขวดแบน)
☐ หนึ่งแบน	☐ หนึ่งกลม/ ขวด
☐ สองกลม/ ขวด	☐ สามกลม/ ขวด
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

19. คุณใช้สารเสพติดอะไรในขณะที่ดื่มสุร่า

☐ บุหรี่	☐ กัญชา
☐ ยาบ้า	☐ ยาไอซ์/ ยาอี
☐ ไม่ใช่	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

20. คุณใช้เงินส่วนใดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อสุรา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ เงินเก็บของตน	☐ เงินจากการทำงาน
☐ เงินยืมจากเพื่อน	☐ เงินจากการกู้ยืม/ ทุน
☐ เงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

21. คุณดื่มสุราในแต่ละครั้งคุณเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่าไร

☐ ต่ำกว่า 100 บาท	☐ 100-200 บาท
☐ 201-300 บาท	☐ 301-400 บาท
☐ 401-500 บาท	☐ มากกว่า 500 บาท
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

22. หลังจากคุณดื่มสุราแล้วคุณมีพฤติกรรมใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ กลับที่พัก	☐ นอน
☐ ทะเลาะวิวาท	☐ มีเพศสัมพันธ์
☐ เล่นการพนัน	☐ ร้องเพลง
☐ โทรศัพท์	☐ ขับรถจักรยานยนต์เสียงดัง
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

23. คุณใช้เวลาในการดื่มสุราเฉลี่ยครั้งละเท่าใด

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/ ครั้ง	☐ 1-2 ชั่วโมง/ ครั้ง
☐ 3-4 ชั่วโมง/ ครั้ง	☐ 5-6 ชั่วโมง/ ครั้ง
☐ มากกว่า 6 ชั่วโมง/ ครั้ง	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

24. คุณดื่มสุราแล้วคุณรู้สึกอย่างไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ ควบคุมตัวเองไม่ได้	☐ กลิ่นไส้
☐ ง่วงนอน	☐ รู้สึกคึกคะนอง
☐ มีอารมณ์ทางเพศ	☐ สนุกสนาน
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

25. คุณเคยพบเห็นการทะเลาะวิวาทระหว่างการดื่มสุราหรือไม่

☐ เคย	☐ ไม่เคย

26. การดื่มสุรามีผลกระทบกับผลการเรียนของคุณอย่างไร

☐ ผลการเรียนดีขึ้น	☐ ผลการเรียนต่ำ
☐ ไม่กระทบกับผลการเรียน	

27. ในอนาคตคุณคาดว่าจะดื่มสุราอย่างไร

เพิ่มขึ้น

เหมือนเดิม

ลดลง

ไม่ดื่มเลย

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

28. คุณเคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุราหรือไม่

เคย

ไม่เคย